

TÜM ESERLERİ 3

ORTA ASYA'DAKİ MÜSLÖMANLAR VE

İSLÂM'IN MÜSTAKBEL SAVAŞI

EBÜ MUS'AB ES-SÜRİ

KÜRESELKİTAP

أبو مصعب السُورِي

ORTA ASYA'DAKİ MÜSLÜMANLAR
ve
İSLÂM'IN MÜSTAKBEL
SAVAŞI

Ebû Mus'ab es-Sûrî

KÜRESELKİTAP

Orta Asya'daki Müslümanlar ve İslâm'ın Müstakbel Savaşı

Ebû Mus'ab es-Sûrî

İstanbul, 1441 / 2020

Küresel Yayıncılık: 71

Bütün Eserleri: 03

Eserin Orijinal İsmi: المسلمون في وسط آسيا و معركة الإسلام المقبلية

el-Müslimûn fî Vasati Asya ve Ma'reketu'l İslâmî'l Mukbile

Tercüme Eden: Yasin İBRAHİMOĞLU

Editör: Feridun DİNÇER

Tashih&Mizanpaj KÜRESEL KİTAP

Baskı&Cilt: STEP AJANS Matbaa Ltd. Şti.

Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11 Bağcılar/ İST.

Sertifika No: 45522

KÜRESEL KİTAP

Yayınevi Sertifika No: 36030

Adres: Yamanevler Mah. Küçükusu Cad. Bildircin Sok.

No: 9/1 Ümraniye / İSTANBUL

Tel: +90 216 632 00 60

Cep: +90 0539 762 66 95

Web & E-Posta: bilgi@kureselkitap.com • www.kureselkitap.com

İÇİNDEKİLER

Seyh Ebü'l-Mus'ab Es-Süri Kimdir?	05
Mütercim'in Önsözü	13
Önsöz	16
BİRİNCİ BÖLÜM: Orta Asya Bölgesine Dair Genel Bilgilendirme	21
İKİNCİ BÖLÜM: Orta Asya'nın İslâmî Fetihten Rus İşgaline Değın Kısa Bir Tarihçesi	29
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Rusya'nın Müslüman Orta Asya Beldeleriyle Savaşı ve Bu Savaşın Dönemleri	35
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Sovyetler Birliğı'nin Dağılması Sonrası Orta Asya Cumhuriyetlerinin ve Müslümanların Durumu	41
BESİNC BÖLÜM: Orta Asya'da Cihadın Ehemmiyeti ve Önceliğinin Sebepleri	53
ALTINCI BÖLÜM: Afganistan Ve Orta Asya'daki Cihadın, Müslümanlar İle Yahudi Haçlı Yeni Dünya Düzeni Arasında Var Olan Cihad İle Alakası	61
YEDİNCİ BÖLÜM: Doğı Türkistan'a Coğrafi Bir Bakış	67
Son Söz	73
Selahaddin Kürdi Hareketi	77

ŞEYH EBÜ MUS'AB
ES-SÛRÎ KİMDİR?

Gerçek adıyla Mustafa bin Abdulkadir Sitmeryem Nasır, yahut künyesiyle Ömer Abdulhakim, daha çok bilinen künyesiyle Ebû Mus'ab es-Sûrî... Küresel Cihad Hareketi'nin önde gelen fikir ve aksiyon adamlarından biri olan Şeyh Ebû Mus'ab, aynı zamanda çağımızın en büyük sistem karşıtı stratejistlerinden biri olarak tanınmaktadır.

Çok yönlü bir kişiliğe sahip olan Şeyh Ebû Mus'ab, gerilla harbi, siyasi tahlil, dinî ilim, medya, genel strateji, tarih gibi birçok konuda kendini yetiştirmiş, yeteneklerini de inandığı dava uğruna verdiği mücadeleye adamıştır.

Suriye'nin Halep şehrinde 1958 yılında doğan Şeyh Ebû Mus'ab'ın ailesinin Ali (*radiyallâhu anhu*)'nun soyundan geldiği ifade edilmektedir.

İlk eğitimini, ilmî açıdan donanım sahibi olan ailesinde ve Halep şehrindeki okullarda alan Şeyh Ebû Mus'ab oldukça başarılı bir öğrenciydi. 18 yaşındayken, 1976 senesinde, Halep Üniversitesi Makine Mühendisliği Fakültesi'ne girdi. 4 senelik eğitim hayatından sonra çalışmalarına, bu yıllarda Suriye'de başlayan kıyama iştirak etmek üzere ara vermek zorunda kaldı.

Bu yılların ardından Şeyh Ebû Mus'ab, hayatını ve çalışmalarını tamamen mücadeleye adayacaktı.

İlk olarak Suriye'de Şeyh Mervan Hadid öncülüğünde kurulan cihad cemaatlerinden "Öncü Savaşçı" cemaatine katıldı. Suriye'de Hafız Esed yönetiminin baskıları sonucu bu cemaatin üyeleri şehid edilir ve yakalanırken, Şeyh Ebû Mus'ab Ürdün'e hicret etti. Burada İhvan-ı Müslimin'e bağlı yapılar içerisinde faaliyetlerine devam etti.

Askeri yapılar içerisinde yükselen Şeyh Ebû Mus'ab, Suriye İhvanı içerisindeki askeri yapılarda eğitimlik görevi yaptı, bu yıllarda Irak'taki kamplarda birçok sorumluluk üstlendi. Aynı zamanda burada başta Mısır olmak üzere birçok bölgeden cihadi isimlerle tanıştı ve karakteri şekillendi. Amman-Bağdat hattında yaptığı çalışmalar, aynı zamanda cihadi teorik ve pratik literatüre de ciddi katkı sağladı. Bu süreçte henüz 23 yaşında olmasına rağmen çevresinde ciddi bir teşkilatlanma kurmuştu. Askeri yapılanmanın Mısır'a yayılma sürecinde olduğu yıllarda da etkin faaliyet gösteren Şeyh Ebu Musab, Ürdün-Irak-Mısır üçgeninde, derin bir tecrübe biriktirdi. Bu bölgelerde, bölgesel siyasi hesaplaşmalardan uzakta, kendi cihadi birikimini elde etmek için ilişkiler kurdu.

1982 yılında Suriye'deki kıyamın askeri safhasında komutan olarak rol oynayan ve Irak'tan askeri idareyi yürüten isimler arasında yer alan Şeyh Ebû Mus'ab, kıyamın bastırılması ve bunun ardından gelişen siyasi ve dini anlaşmazlıklar sebebiyle İhvan-ı Müslimin'den ayrıldı.

İlk olarak 1982 yılının ortasında, Medine İslam Üniversitesi'ne katılmak için, Suriyeli diğer arkadaşlarıyla birlikte Suudi Arabistan'a gitti. Burada üniversiteye girme çabaları, üniversitedeki akademisyenlerden İhvan-ı Müslimin'e yakın olanların girişimleriyle engellendi, burada maddi yönden zor zamanlar yaşadı. Beraber yola çıktıkları arkadaşları yeniden İhvan'a katılırken o buna yanaşmadı. O yıl Suudi Arabistan'da kalıp haccını tamamlayarak, 1983 yılında Fransa'ya gitti ve mühendislik eğitimine kaldığı yerden devam etti. Judo eğitimi alarak siyah kuşak kazandı.

Burada Fransızca'yı da öğrenen Şeyh Ebû Mus'ab, Suriye'de lider isimlerden "Adnan Ukla"nın "Öncü Savaşçı" grubunu yeniden kurma girişimlerine destek olma amacıyla tekrar Suriye'ye gitmeye karar verdi. Türkiye'deyken Ukla'nın Esed rejimine tutuklandığı haberini aldıktan sonra tekrar Fransa'ya döndü.

1984-1985 yıllarında Ürdün'ün başkenti Amman'da Tarih Fakültesi'ne kaydoldu. Bu fakülteden 1991 yılında mezun olacaktı.

Bu dönemde Avrupa'da İngiltere-Fransa-İspanya üçgeninde yaşayan Şeyh Ebû Mus'ab, 1985 yılında İspanya'ya yerleşmeye karar verdi. Yaklaşık 10 yıl, aralıklarla burada yaşayacaktı. Başkent Madrid'de ve daha sonra Granada'da yaşayan Şeyh Ebû Mus'ab, İspanya'da bir dil kursunda tanıştığı İspanyol bir hanım olan, evlendikten sonra İslam'a giren Elena Moreno Cruz ile 1987 yılında evlendi. Burada eğitimine, cihadi eksendeki yazılarına ve fikir çalışmalarına devam etti.

Bu dönemin ardından ilk kez 1987 yılında, Suriyeli bazı arkadaşlarıyla birlikte Afganistan'a gitti. 1987-1991 yılları arasındaki dönemin büyük bölümünü burada geçirdi. Burada Abdullah Azzam, Usame bin Ladin gibi şahsiyetlerle tanıştı, Arap mücahidlerin eğitim kamplarında teori ve pratik üzerine eğitim verdi. Entellektüel birikimini geliştirirken, cihadi kesimden çok sayıda kişiyle tanıştı ve bölgedeki cihadi yapılanmaların gelişimine katkı sağladı.

Sovyetler Birliği Afganistan'dan çekildikten sonra, ülkede başlayan iç savaş sebebiyle İspanya'ya geri dönmeye karar verdi. 1991 sonu, 1992 başında geri dönerek fikri çalışmalarına ve ticarete devam etti. Daha sonra, 1994 yılında Londra'ya seyahat etmeye ve burada cihadi kesimden bağlantılar kurmaya, aynı zamanda kendisini geliştirmeye devam etti. Bu süreçte Cezayir'de devam eden cihadla ilgilendi. Avrupa genelinde cihadi isimler ile ilişkilerini sürdürdü. Cezayir cihadına Avrupa'da destek olurken, Cezayir'e gitme girişimleri başarısız oldu. Bir süre sonra Cezayir'de destek olduğu Silahlı İslami Cemaat (GIA) sivillere ve diğer Müslüman gruplara yönelik saldırılara yönelince, bu gruptan beraetini ilan etti.

İngiltere'nin başkenti Londra'da medya ve İslami çalışma faaliyetlerinde bulundu. 1997 yılına kadar sürdürdüğü bu faaliyetler, karşılaştığı baskı ve takibatlar sonucu son buldu. Ardından

Şeyh Ebû Mus'ab Taliban'ın İslam Emirliği ilan ettiği Afganistan'a gitmeye karar verdi.

Burada bazı eğitim kampları teşkil edip "askeri akademi" benzeri bir yapı kurmak istedi. Taliban ile oldukça yakın çalışan Şeyh Ebû Mus'ab, 2000 yılında doğrudan Molla Muhammed Ömer'e biat ederek, Taliban'ın Afganistan İslam Emirliği'ne ve Savunma Bakanlığı'na bağlı çalışmaya başladı. Taliban'ın medya yapılanması ile de yakın ilişki kuran Şeyh Ebû Mus'ab, Taliban'ın resmi dergilerinden "Şeriat"ta yazılar yazdı, Arapça radyo programlarına katıldı. Guraba İslami Çalışmalar ve Medya Merkezi'ni teşkil ederek, çok sayıda dergi, yazı ve çalışma neşretti. Afganistan'daki Taliban yönetimine ve cihadi tecrübeye büyük katkı sağladı.

ABD'nin 2001 yılında Afganistan işgali sırasında Şeyh Ebû Mus'ab'ın büroları ve merkezleri de bombalandı. Taliban iktidarının yıkılmasıyla Şeyh Ebû Mus'ab, Pakistan içlerine çekilmek durumunda kaldı. Çalışmalarına burada devam etti.

ABD bu dönemde Ebû Mus'ab'ın başına 5 milyon dolar ödül koydu.

Şeyh Ebû Mus'ab Es-Sûri'nin, 31 Ekim 2005 tarihinde, Pakistan'ın Kuetta şehrinde, arkadaşlarıyla iftar ettiği sırada yakalandığı medyaya yansdı. Yakalandığı resmi olarak açıklanmazken, Pakistan'ın Ebû Mus'ab'ı ABD'ye verdiği ve Ebu Musab'ın bir "hayalet tutuklu" olarak CIA tarafından esir tutulduğu anlaşıldı. Yıllar geçmesine rağmen Ebu Musab'ın nerede olduğu açıklanmadı. ABD tarafından Suriye'de Esed rejimine teslim edildiği öne sürülse de bu iddiayı doğrulayacak hiçbir kanıt sunulmadı. 2014 yılının Mart ayında El Kaide liderlerinden Adem Yahya Gaden, aynı yılın Nisan ayında El Kaide lideri Eymen ez-Zevahiri, Ebu Musab'ın halen hapiste olduğunu ifade ettiler. Küresel cihadın teorisyenlerinden Şeyh Ebû Mus'ab'ın halen hayatta olup olmadığı, nerede tutulduğu, son durumunun ne olduğu bilinmiyor. Ebu Musab, şayet hayattaysa, şu an 62 yaşında.

Dersleri, Konuşmaları ve Eserleri:

Çok sayıda eseri ve sesli dersleri olan Şeyh Ebû Mus'ab'ın başlıca çalışmaları şunlardır:

- *Gerilla Savaşının İdare ve Organizasyonu* (Host, Afganistan, 1998'de verilen dersler)

- *Ezilenlerin Savaşı Kitabının Şerhi* (Host, Afganistan, 1998'de verilen dersler). Bu kitap Küresel Kitap tarafından tercüme edilmektedir.

- *Gerilla Savaşı Teorilerinden Dersler* (Celalabad, Afganistan, 1999'da verilen dersler)

- *Suriye'de İslami Cihadi Devrim: 1. Bölüm: Tecrübeler ve Dersler* (Umutlar ve Elemler) (1991, Mayıs, Peşaver)

- *Suriye'de İslami Cihadi Devrim: 2. Bölüm: İdeoloji ve Program* (Silahlı Devrimci Cihad Yolunda Çalışmalar ve Temeller) (1991, Mayıs, Peşaver)

- *Suriye'de Cihadi Tecrübeye Dair Gözlemler* (1991, Mayıs, Peşaver)

- *Afganistan, Taliban ve İslam'ın Bugünkü Savaşı* (11 Ekim 1998, Kabil, Guraba İslami Çalışmalar ve Medya Merkezi). Küresel Kitap tarafından Türkçesi basılmıştır. (İstanbul, 2018)

- *Yemen Halkının Müslümanların Mukaddes Beldelerine ve Onların Servetine Dair Sorumlulukları* (Ekim 1999, Kabil, Guraba İslami Çalışmalar ve Medya Merkezi)

- *Orta Asya Müslümanları ve İslam'ın Müstakbel Savaşı* (5 Kasım 1999, Kabil, Guraba İslami Çalışmalar ve Medya Merkezi)

- *Nusayriler, Haçlılar ve Yahudiler Karşısında Şam'daki Ehli Sünnet* (22 Haziran 2000, Kabil, Guraba İslami Çalışmalar ve Medya Merkezi). Küresel Kitap tarafından önce Arapçası (İstanbul, 2019), sonra da Türkçesi basılmıştır (İstanbul, 2020)

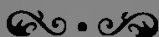
- *Mücahidlerin ve Islahatın Mevcut Liderlerinin, Suudi Arabistan Denilen Bilad el Harameyn'deki Sultanın Vaizlerine Dair Şahitliği: Şeyh Usame bin Ladin ve Doktor Saad el Fakih'in Şeyh Bin Baz, Şeyh Bin Useymın ve Bilad el Harameyn'deki Vaizlere Yönelik Mektup ve Tebliğleri Üzerine Bir Okuma ve Yorum* (31 Ocak 2001, Kabil, Guraba İslami Çalışmalar ve Medya Merkezi)

- *Cezayir'de 1988-1996 Yılındaki Cihada Dair Muhtasar Şahitliğim* (1 Haziran 2004, yer ve yayıncı bilinmiyor). Küresel Kitap tarafından Türkçesi yayınlanmıştır (İstanbul, 2020)

- *Müşerref'in Pakistan'ı: Problem ve Çözümü ...! Mecburi Bir Yü-kümlülük* (Ekim 2004, yer ve yayıncı bilinmiyor)

- *Küresel İslami Direniş Çağrısı Cilt 1: Kökler, Tarih ve Tecrübeler* (Aralık 2004, yer ve yayıncı bilinmiyor). Sudan'da ve Suriye'de Arapçası basılmıştır. Anlatı Yayınları tarafından 2 cilt halinde Türkçesi yayınlanmıştır. (İstanbul 2015-2018)

- *Küresel İslami Direniş Çağrısı Cilt 2: Çağrı, Program ve Metod* (Aralık 2004, yer ve yayıncı bilinmiyor)

MÜTERCİMİN ÖNSÖZÜ

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla

Elhamdulillah, es-salâtu ve's selâmu alâ Rasûlillah, ve alâ âlihi ve sahbihî ve sellim.

Allah'ın fazlıyla tercüme etmeye muvaffak olduğumuz bu risale, iki cihetten büyük ehemmiyete sahiptir. Bu cihetlerden biri onun yazarı, ikincisi ise üzerine yazılmış olduğu konudur.

Ebû Mus'ab es-Sûrî hiç şüphesiz, modern dönemde tüm dünyayı içine alacak şekilde genişleyen küresel savaşın bir tarafını teşkil eden İslâm âleminin bir parçası olan cihâdî kesim içerisinden çıkmış özel bir şahıstır. Gerek düşmanları, gerekse dostları tarafından oldukça büyük bir ciddiyet ve ilgiyle takip edilen ve fikirleri, seven ve sevmeyen herkesçe kıymetli bulunan Ebû Mus'ab, çok yönlü bir şahsiyet olarak karşımıza çıkmaktadır.

Siyâsî, askerî, stratejik, fikrî, ilmî birçok yönüyle tanınan bu isim, şimdiye kadar cihâdî kesim içerisinden çıkmış en mühim birkaç stratejist, en etkin birkaç fikir adamı arasındadır. Gençliğinden itibaren birçok mücadele sahasını yakından tanıma fırsatı bulan, aynı zamanda kişisel yönden de kendisini geliştiren ve hayatını bir mücadele süreciyle birleştiren Ebû Mus'ab es-Sûrî, kalemi ve kelamıyla, tecrübesini takipçilerine aktarmak için de yoğun çaba sarf etmiştir.

Ebû Mus'ab'ın genel teori ve pratiğe dair fikirleri oldukça büyük önemi haiz olduğu gibi, bölgesel stratejik bakışı ve tavsiyeleri de ciddi bir önem arz etmektedir. Örneğin, Türkçede de yayınlanmış olan *"Afganistan, Taliban ve İslâm'ın Bugünkü Savaşı"* adlı eserinde Ebû Mus'ab, cihâdî hareketin pratik durumuna dair net bir tablo ortaya koymuş, aynı zamanda cihâdiler için uygulanabilir bir stratejik ufuk çizmiştir. Halihazırda tercümesini elinde tuttuğunuz *"Orta Asya'daki Müslümanlar ve İslâm'ın Müstakbel Savaşı"* adlı eser de, Ebû Mus'ab es-Sûrî'nin bu paralelde ortaya koymuş olduğu bir eserdir.

Bu yönüyle Ebû Mus'ab es-Sûrî'nin, özellikle eseri kaleme aldığı dönem için büyük bir önem taşımakta olan görüşleri ve stratejik ufku daha iyi anlaşılma imkanı bulacaktır.

Hiç şüphesiz Orta Asya, Müslümanların kalpleri ve akılları için tartışılmaz bir değere sahiptir. Yüz milyonlarca Müslümanın yaşadığı bu coğrafya, aynı zamanda İslâmî mücadelenin güç kazanma ve düşmanlarına galebe çalma hedefini gerçek kılmaya olanak sağlayacak bir bölge niteliğindedir.

Ebû Mus'ab'ın ayrıntılara gireceği gibi, bölgenin yeraltı ve yer üstü kaynakları, sahip olduğu jeopolitik ve jeostratejik konum, kültürel vaziyet gibi birçok mefhum, Orta Asya'yı bu bağlamda çok kritik bir noktaya oturtmaktadır.

Bu bölgedeki birçok toprak parçasında devam edegelen zulüm ve baskılar da herkesin malumudur. Türkistan'dan Kafkasya'ya dek devam eden zulümler ve zorba rejimler altında hayata tutunmaya çalışan Müslümanların çektiği acılar, Orta Asya'yı daha da ehemmiyetli bir yer kılmaktadır.

Ebû Mus'ab bu eseri yazdığı dönemde (Kasım 1999) bölge, cihâdîlerin Afganistan'dan sonra adımlarını atacakları yeni bir merkez olarak görülmekteydi. Okuyucu, elinde tuttuğu esere bu gözle bakacak ve eserin yazıldığı ortamı tahayyül edecek olursa, Ebû Mus'ab'ın önerilerinin önemi daha kolay anlaşılabilir.

Zira Ebû Mus'ab'ın çizdiği stratejik ufuk, ancak bu bağlamda değerlendirildiği takdirde anlaşılabilir.

Her ne kadar eserin yazılmasının üzerinden geçen 20 yıllık süreçte bölgedeki dinamikler radikal bir şekilde değişmiş olsa da, bugün Orta Asya ve Afganistan'ın pozisyonu, 1999 yılındaki duruma oldukça benzerdir. Bu bakımdan Ebû Mus'ab'ın çizdiği stratejik ufuk halen önemini korumaktadır ve zamanın şartlarına göre güncellenerek ele alınmaya açıktır.

Eser çevrilirken, eserin yazıldığı sürecin ve bağlamın daha iyi anlaşılmayı amacıyla, mütercimler tarafından açıklayıcı dipnotlar düşülmüştür. Bu sebeple okuyucunun, dipnotları takip ederek eseri okuması, eserin anlaşılması yolunda daha faydalı olacaktır. Yazara ait dipnotlar normal, mütercime ait dipnotlar ise italik bir şekilde yazılmıştır.

Buna ek olarak Ebû Mus'ab'ın anlattığı bölgelerin daha iyi anlaşılabilmesi amacıyla, eser içerisine bazı haritalar eklenmiştir. Yazarın çizdiği genel stratejik çerçevenin kavranabilmesi için bu haritaların da incelenmesi tavsiye edilir.

Eserin tercümesinde bir yandan metnin aslında sadık kalınmaya büyük gayret sarf edilirken, diğer yandan da okuyucunun metni daha iyi anlayabilmesi amacıyla bazı noktalara açıklamalar getirilmiştir. Tercümedeki hayırlar ve müsbet yanlar alemlerin rabbi olan Allah'tan, enfi noktalar ve yanlışlıklar ise şeytandan ve bizlerin nefsindendir.

Amellerimizdeki kötülüklerden ve nefislerimizin şerrinden Allah'a sığınırız.

Yasin İbrahimoğlu
İstanbul
Ramazan 1441
Mayıs 2020

ÖNSÖZ

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Hamd Allah'a mahsustur. Allahu Teâlâ'ya hamd eder, ondan hidayet ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah'ın hidayet ettiğini saptıracak, saptırdığını ise hidayete erdirecek yoktur.

Allah'ım, senin bize öğrettiklerin müstesna bizlerde ilim yoktur, şüphesiz sen gaybları bilersin.

Ey Allah'ım, şüphesiz biz '*Rabbimize iman edin*' diye çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, canımızı iyilerle beraber al.

Rabbimiz, peygamberlerin aracılığıyla bize vadettiklerini ver bize, kıyamet gününde bizi rezil etme. Sen asla sözünden dönmersin.

Ve salât ile selâm efendimiz, en sevgilimiz, gözlerimizin nuru, peygamberimiz Muhammed (*sallallâhu aleyhi ve sellem*)'in, onun alinin ve ashabının üzerine olsun.

İmdi;

Bu asırda, küfrün ve şerrin en büyük gücü olan Sovyetler Birliği'ne karşı Afgan cihadının başarıya ulaşmasıyla birlikte, İslâm ümmetinin küfür milletlerine karşı büyük zaferi; genel manada yakın vadedeki insanlık tarihinde ve gelecekte büyük

değişikliklere yol açmıştır. Bununla birlikte bu olaylar hassa-ten, umut ruhunu ve İslâm ümmetini diriltmiştir ve ümmetin uyanan gençliği, İslâm'ın şanını geri getirmeyi, bir İslâm devleti teşkil etmeyi ve şeriatın sancaklarını dalgalandırmayı dört gözle beklemektedir.

Dahası, bu olaylar Allah yolundaki mücahidlerin ruhlarındaki umutları alevlendirmiştir. Nitekim mücahid güçler ile; küresel küfür güçleri, yerel nifak birlikleri ve Müslüman beldelerdeki işbirlikçi hükümetler vasıtasıyla devam eden zorba güçler arasındaki dönüp duran bu cihad, fesad dolu bir fasıla sonrasında, Allah Subhânehû ve Teâlâ'nın fazlı ve bereketiyle umutları yeşertmiştir.

Ancak İslâm ümmeti, Taliban hareketinin varlığı ve Taliban'ın, İslâm hilâfetinin düşüşünden bu yana Allah'ın şeriatıyla hükmedilen ilk İslâm Emirliği'nin kuruluşunda ve bu vesileyle, hilâfetin düşmesi sonrası ilk Dârul İslâm'ın doğuşunda oynadığı rolle yeniden parlamaktadır. Müslümanların arzusu ve umudu, mücahidlerin bu bereketinin, İslâm dünyasının tamamında bilâistisna küfür güçlerince, Yahudiler, Haçlılar ve onların işbirlikçi kuklaları tarafından kontrol edilen Müslüman topraklarına ulaşmasıdır.

Tüm İslâm halklarının umudu bu tek umutta birleşmiş ve Emirlik kuvvetlensin, tüm beldelerin özgürleştirilmesi için bir hareket noktası olabilsin diye, farklı ülkelerden birçok cihad hareketi ve mücahid, cihad etmek ve düşmanlarına karşı Emirliğe destek çıkarak yardım etmek üzere yola çıkmıştır. Hal böyleyken, bilhassa askerî kuvvetleri Afgan dağlarında paramparça olmuş ve sancağı ebediyete gömülmüş olan aynı düşman, yani Sovyetler Birliği tarafından işgal edilen komşu İslâm beldele-riindeki insanların umutları daha da yeşermiş ve Afganistan'da büyüyen Dârul İslâm için harekete geçer olmuştur. Ve Rusya bugün, mâzide kalan o bayrağın altında, İslâmî Orta Asya'da cumhuriyetler adıyla anılan beldelerde gösterdiği düşmanlığın sıkıntılarıyla uğraşmaktadır.

Bu toprakların mahiyeti nedir? Hakkında genel olarak Müslümanların, özelde ise Allah yolundaki mücahidlerin bilmesi gereken en önemli malumatlar nelerdir? Ve bugün İslâm ümetinin dirilişindeki önemi ve rolü nedir? Oradaki cihadın önemi nedir ve Müslümanlar bu bölgedeki cihadı desteklemek için neden özellikle omuz omuza olmalıdırlar? Tüm bu soruları, bu araştırmamız boyunca özetle cevaplayacağız.

Şimdi baskıda olan kapsamlı bir araştırma yazdım ve bunu 20 kasete “Çözüm Silahlı Cihaddır: Neden ve Nasıl?” başlığıyla kaydettim. Bu kayıtlarda Müslümanlar ile ‘yeni dünya düzeni’ arasındaki mücadeleyi ve bu mücadelenin köklerini serdettikten sonra, İslâmi uyanışın ve günümüz cihâdi hareketlerinin tarihini, bu bakımdan bağlantılı konularla birlikte ortaya koydum. Ve vardığım netice, gelecek günlerde önemli mücadele sahalarının birkaç hayati noktada temerküz edeceği oldu. Bu sahalardan en önemlileri ise Afganistan, Orta Asya, Yemen, Mağrib, Şam toprakları ve Beytu'l Makdis civarı olacaktır. Elinizdeki incelemede de bu mücadele sahalarına ilişkin belli başlı veriler sunulmuştur.

Bu kısa ve öz incelememiz, “*Afganistan, Taliban ve İslâm'ın Bugünkü Savaşı*”¹ başlıklı incelememizden sonra ikinci bir konunun, “Orta Asya cihadı” meselesinin ehemmiyetine dikkat çekmek içindir. Önceki araştırmamız 150 sayfadan ibaret bir kitapçıktı ve bunu yine 5 adet kasede kaydetmiştik. İnşallah şu diğer cihad sahaları üzerine incelemeler yayınlamaya devam edeceğim: Yemen, Cezayir, Mağrib, Kuzey Afrika ve sonrasında Biladu's Şam.

1. Ebü Mus'ab es-Sûrî'nin söz konusu araştırması, aynı adla Küresel Kitap (İstanbul, 2018) tarafından yayınlanmıştır. (Mütercimnin notu)

Bu incelememizin başlığı "*Orta Asya Müslümanları ve İslâm'ın Müstakbel Savaşı*" olarak belirledik ve incelememiz şu başlıklardan müteşekkil:

- Bölgeye Dair Bir Girizgah
- Birinci Bölüm: Orta Asya'nın İslâmi Fetihten Rus İşgaline Değin Kısa Bir Tarihçesi
- İkinci Bölüm: Rusya'nın Müslüman Orta Asya Beldeleriyle Savaşı ve Bu Savaşın Dönemleri
- Üçüncü Bölüm: Sovyetler Birliği'nin Dağılması Sonrası Orta Asya Cumhuriyetleri'nin ve Müslümanların Durumu
- Dördüncü Bölüm: Afganistan ve Orta Asya'da Cihadın Ehemmiyeti ve Öncelikli Olmasının Sebepleri
- Beşinci Bölüm: Afganistan ve Orta Asya'daki Cihadın Müslümanlar ile 'Yeni Dünya Düzeni' Arasındaki Genel Cihad Durumuyla İlgisi
- Altıncı Bölüm: Sonsöz ²

2. Ebû Mus'ab es-Sûri'nin burada verdiği başlıklar, orijinal metinde olduğu şekilde bırakılmıştır. Ancak eserin içerisindeki başlıklar için, başlıkların kendi orijinal halleri ve eserin sistematığı esas alınmış, "Doğu Türkistan'a Coğrafi Bir Bakış" bölümüne başlık eklenmiş, buna ek olarak "Orta Asya Bölgesine Dair Genel Bilgilendirme" kısmı da bir bölüm olarak tasnif edilmiştir. (Mütercimnin notu)

BİRİNCİ BÖLÜM

ORTA ASYA BÖLGESİNE DAİR GENEL BİLGİLENDİRME

Kavram olarak Müslüman Orta Asya bölgesi doğuda Çin, batıda Hazar Denizi ve İran, güneyde Hindistan ve Pakistan, kuzeyde ise Sibiry ve Ural Dağları arasında kalan sahayı kapsamaktadır. Bu kavram modern dönem sömürgeci taksim ıstılahına uygundur ve bölge şunlardan müteşekkildir:

1. Doğu Türkistan: Çin işgali altındadır. Yüzölçümü yaklaşık 1.734.759 kilometrekaredir ve yaklaşık 25 milyon Müslüman³ bu bölgede yaşamaktadır. Buna ek olarak bu sayıdan daha fazla Çinli göçmen de işgali derinleştirmek üzere buradadır. Başkenti Urumçi'dir, önceki başkenti ise Kaşgar idi. Nüfusu, Çin'den Türkiye'ye uzanan, Kafkaslar ve Orta Asya üzerinden geçen bir hat üzerinde yerleşik bulunan Türk ırkındandır (incelemenin sonunda bu konuya bir bakış attık).
2. Kırgızistan: Başkenti Bişkek, nüfusu ise yaklaşık 4 milyon 600 bin'dir. Nüfus aynı şekilde Türk'tür, Müslümanların nüfusa oranı ise yaklaşık %75'tir⁴. Yüzölçümü yaklaşık 500 bin kilometrekaredir⁵.

3. Çin işgali altındaki Doğu Türkistan'da gerçek rakamları yansıtacak bir nüfus sayımı yapılmamakla birlikte, günümüzde Çin nüfusun yaklaşık 25 milyon olduğunu öne sürmektedir. Gerçek nüfusun ise bundan daha fazla olduğu sanılmaktadır. Resmi rakamlara göre nüfusun yüzde 58'i Müslümandır. (Mütercimin notu)

4. Kırgızistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 6.5 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 83'u Müslümandır. (Mütercimin notu)

5. Ebû Mus'ab es-Sûri burada sehven 500 bin yazsa da, ülkenin yüzölçümü yaklaşık 200 bin kilometrekaredir. Es-Sûri ilerleyen kısımlarda gerçek rakamı zikretmiştir. (Mütercimin notu)

3. Özbekistan: Başkenti Taşkent'tir. Nüfusu yaklaşık 25 milyon olup Müslümanların oranı %85'tir⁶ ve Türk'tür. Yüzölçümü ise yaklaşık 480 bin kilometrekaredir.
4. Kazakistan: Yüzölçümü yaklaşık 2,5 milyon kilometrekaredir, başkenti ise Astana'dır. Nüfusu yaklaşık 17 milyondur ve Müslümanların oranı yaklaşık %55'tir⁷, nüfusu ise Türk'tür.
5. Türkmenistan: Başkenti Aşkabat'tır ve yüzölçümü yaklaşık 500.000 kilometrekaredir. Nüfusu ise yaklaşık 4 milyon olup aynı şekilde Türk'tür ve Müslümanların oranı yaklaşık %86'dır⁸.
6. Tacikistan: Başkenti Duşanbe ve nüfusu yaklaşık 5 milyondur. Müslümanların oranı ise %80⁹ olup yüzölçümü 140.000 kilometrekaredir ve nüfusun ekserisi Farisi'dir¹⁰.

Son beş devletin (Kırgızistan, Özbekistan, Kazakistan, Türkmenistan ve Tacikistan) tümü birden "Batı Türkistan" olarak adlandırılmaktadır ve bu devletlerin Sovyetler Birliği'nden özgürlüklerini kazanmasıyla birlikte bugün Orta Asya Birliği adı verilen ve Rus-Amerikan gözetiminde teşkil eden yapı, bölgedeki İslâm'ın gelişimini kontrole çalışmaktadır.

Bölgedeki İslâmî uyanış için yüzölçümü, coğrafya, siyaset ve tabiat bakımından Afganistan ve Pakistan'a bakacak olursak:

6. Özbekistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 34 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 89'u Müslümandır. (Mütercimin notu)
7. Kazakistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 18.5 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 70'i Müslümandır. (Mütercimin notu)
8. Türkmenistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 6 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 94'ü Müslümandır. (Mütercimin notu)
9. Tacikistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 10 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 98'i Müslümandır. (Mütercimin notu)
10. Ülkelerin 1999'da ve günümüzdeki Müslüman nüfusları arasındaki fark dikkat çekicidir. Bu artışa bakılarak, bölge yöneticilerinin İslâmlaştırma çalışmaları yaptığı gibi bir kanaate varılmamalıdır. Artış, Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra bölgede kalan Rus nüfusun zamanla bu toprakları terk etmesinden ve Müslüman nüfusu oluşturan toplulukların daha fazla çocuğa sahip olma kültüründen ileri gelmektedir. (Mütercimin notu)

7. Pakistan: Başkenti İslâmabad, yüzölçümü ise yaklaşık 880 bin kilometrekaredir. Nüfusu yaklaşık 120 milyon olup ¹¹ Hintli, Puncabi, Beluç ve Peştü ırklarından meydana gelmektedir.
8. Afganistan: Başkenti Kabil'dir ve yüzölçümü yaklaşık 650 bin kilometrekaredir. Nüfusu yaklaşık 16 milyon olup ¹² çoğunluğu Peştü'dür. Buna ek olarak kuzeyde Farisi, Özbek ve Türk, güneybatıda ise Beluç azınlık önemli bir nüfusu meydana getirmektedir.

Bölgedeki bu önemli ve kritik İslâmî varlık alanı 8 milyon kilometrekareyi ve Ehli Sünnet-Hanefî Müslümanlardan 200 milyonu aşan nüfusu kapsamaktadır. Ayrıca siyâsî, iktisâdî, beşerî, tarihi ve kültürel unsurlar da bu bölgeyi önemli kılan etkenler arasındadır. Misâlen:

1. Çin ile Doğu Asya ve güney denizleri arasındaki önemli geçitlerin kesişmesi ve Arap Körfezi'ne, petrol bölgelerine, önemli deniz geçitlerine açılan bir pencere konumunda bulunması sebebiyle ciddi bir stratejik bölge olması.
2. Bölgenin önemli kaynaklarla dolu olup petrol, doğalgaz, altın, uranyum, kıymetli taşlar ve doksandan fazla temel sanayi maden rezervinin bulunuyor olması.
3. Kar ve yağmur bakımından, dolayısıyla da nehirler, göller ve bereketli yeraltı suları yönünden zengin olup bunun yanında toprağın bereketli, iklimin çeşitli ve ılıman olmasıyla birlikte kendine yetenden fazla zirai zenginlik içinde olması.
4. Afganistan ve Orta Asya devletleri, Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte geride bıraktığı orta ölçekli sanayiden tutun ağır teknolojik sanayiye kadar her seviyeden tesisi bulundurduğundan muazzam bir stratejik önemi haiz olması, ki bu ağır teknolojik sanayinin en önemli parçası pek çok türde

11. Pakistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 212 milyondur. (Mütercimnin notu)

12. Afganistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 32 milyondur. (Mütercimnin notu)

askeri sanayi tesisidir. Büyük bir devlet dağılmış, bu bölgeye de terekesinin önemli bir bölümünü miras bırakmıştır.

5. Bölgenin, günümüzde ve geçmişte Müslümanların buradaki kalesi sayılabilecek Buhara, Semerkand, Tirmiz, Taşkent, Harezm, Kabil ve Merv gibi, İslâmî hareket nazarında önemli tarihi İslâm başkentlerini bulunduruyor olması.
6. Bölgede, son İsrailoğulları hükümdarını, yani üç semavi dinin kitaplarında işaret olunan Deccal'i bekleyen 350 bin aslı Yahudi'nin yerleşik bulunması.
7. Önce zalim Rus işgali ve peşi sıra Komünist düzenin tasallutuyla geçen onca seneden sonra Allah'ın fazlıyla Sovyetler Birliği'nin parçalanmasına sebep olan Afgan cihadının ardından, bölgenin bir genel İslâmî ve cihâdî uyanış yaşıyor oluşu.
8. Bölgenin, Haçlı Rusya'nın terk ettiği topraklara girmek için topyekun Haçlı saldırısıyla karşı karşıya olması. Bu Haçlı saldırısı da bugün, korkunç emperyalist sömürü sürecini yöneten Amerika ve Batılı devletlere ait binlerce işletme vasıtasıyla sürdürülen açık iktisadi işgal şeklinde tezahür etmektedir. Bu iktisadi işgali bir kültürel Haçlı işgali takip ediyor ve bu işgal, Rusya'nın gidişi ve Gorbaçev¹³ dönemini takip eden süreçte ortaya çıkan dini açılımın ardından misyonerler ve kili-se teşkilatları vasıtasıyla sürdürülmekte.
9. Kalabalık nüfusuyla, büyük sanayi devletleri tarafından önemli bir ticari pazar olarak kabul ediliyor olması.
10. Fakirliğin sosyal sınıflar arasında genel bir vaziyet olması ve bu durumun davet, hareket ve cihad için önemli bir stratejik nokta teşkil ediyor oluşu.
11. Bu bölge Müslümanlarının askeri dayanıklılıkları, savaştaki yiğitlikleri ve yüksek cesaretleriyle tanınıyor olması. Aynı

13. Mihail Gorbaçev (1931-) Sovyetler Birliği'nin 8'inci ve son lideri. Birliğin dağılmasına giden süreçte büyük rol oynayan Gorbaçev, bir döneme damgasını vurdu. (Mütercimim notu)

zamanda bu insanlar, onlarca sene uzak kaldıkları ve Haçlı Ruslara karşı yiğitliklerinin anlatılageldiği zengin tarihi miras ile, beslendikleri dinlerine meyilli ve susamış bir haldeler.

12. Afganistan'da Dârul İslâm'ın, şeriat hükmünün ve mü'minlere ait bir emirliğin tesis edilmiş olup silah, tecrübe ve mücahidlerden müteşekkil bir askerî cihâdî birikimin bulunuyor oluşu. Bununla birlikte çokça tecrübe ile birlikte cihad ve mübarek İslâmi uyanış bakımından, seçkin bir gençliğin dünyanın muhtelif yerlerinden toplanmış olması. Bu ise hareketin temelini ve bölgedeki müstakbel cihad için stratejik önemi açık olan yardım planlarını teşkil ediyor.

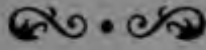
13. Son olarak, ki bu en önemli sebeplerdendir, müstakbel İslâmi hareketin, ulaşan ahir zaman müjdeleri ve alametlerinde geçtiği üzere bu diyarda bir araya gelecek ve muzaffer sancağı dalgalandıracak Ehli Hak ile irtibatlı olması. Bu müjdeler ve alametler bu konu hakkında Ehl-i Kitab'ın elinde olanlara da muvafıktır:

- Özbekistan'dan Azerbaycan'a kadar olan bu Orta Asya bölgesinde son Yahudi hükümdar Deccal ortaya çıkar ve kendisine 70 bin İsfahan Yahudisi tabi olduktan sonra harekete geçer. Bu nedenledir ki İran'da yerleşik bulunan Yahudiler İsrail'e göç etmeyi kendilerine haram kılmış, diğerleriyle birlikte tıpkı tüm dünya Yahudileri gibi Mesih-Deccal'i beklemektedir.
- Kuzey Afganistan'dan nehre ve sonrasına kadar olan bölgede ¹⁴, Ehl-i İslâm'ın sancaklarını nusrete ve zafere taşıyacak ¹⁵, dünyayı adalet ve hak ile dolduracak beklenen Mehdi'nin temkininin bulunacağı siyah sancaklar çıkacak.

14. Burada kast edilen nehir Amu Derya olarak da bilinen Ceyhun Nehri, 'nehirin ötesindeki bölge' de tarihi kayıtlarda Maveraünnehir olarak anılan bölgedir. (Mütercimim notu)

15. Siyah sancaklıların ve Mehdi'nin çıkışıyla ilgili hadisler hadis kitaplarında rivayet ediliyor olup kimisi sahihtir kimisi ise zayıflanmıştır, biz de bunların bir kısmını zikretmekle iktifa edeceğiz. İbn Mâce'nin Sevban'dan rivayet ettiği hadiste Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) dedi ki: "Sizin hazineniz yanında üç kişi çatışacak. Üçü de bir halifenin evladıdır.

Bu kısa incelemede birbirini destekleyen şer'î havadisleri ve özellikle bu zamanda ve mekanda cihâdî ve İslâmî hareket için -Allahu a'lem- çok çok önemli olan stratejimizi teşkil etmek üzere askerî sebeplerle birlikte siyâsî çıkarımları mülâhaza edeceğiz.

Sonra (halifelik) bunların hiç birisinin olmayacaktır. Daha sonra doğu tarafından siyah sancaklılar çıkıverecek ve hiçbir kavmin öldürmediği bir şekilde sizleri öldürecekler.-Ravi burada, şeyhinin zikrettiği bir şey olduğunu ama hatırlamadığını söyleyerek rivayete devam etti.- Siz o geleni görünce kar üstünde emeklemek suretiyle de olsa (giderek) ona biat ediniz. Çünkü o, Allah'ın halifesi Mehdi'dir."

Bu hadis sahihtir. Aynı şekilde Ahmed bin Hanbel'in rivayet ettiği şekilde Sevban demiştir ki: "Rasûlullah dedi ki, 'Horasan'dan gelen siyah sancakları gördüğünüzde onlara ulaşın, Allah'ın halifesi Mehdi oradadır.'" Bu rivayette Ali bin Zeyd'i bazıları zayıflamış bazıları ise sika kabul etmiştir.

Mehdi hadislerinden biri de Ebu Davud'un Ümmü Seleme (radiyallâhu anhá)'dan rivayet ettiğidir. Demiştir ki: "Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle söylediğini işittim: 'Mehdi benim neslimden ve Fatıma'nın soyundandır.'" Bu rivayet hasendir.

Aynı zamanda Ebû Said el-Hudrî'den rivayet edildiği gibi Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: "Mehdi bendendir. Alnı geniş, burnu ince uzun ve ortası biraz yüksekçedir. Yedi sene hükmeder ve yeryüzü zulüm ve adaletsizlik ile dolduğu gibi, onu doğruluk ve adaletle doldurur." Bu rivayette Sehl bin Temmam bin Bezi' vardır ki bazıları onun hakkında şüpheye düşmüştür.

Ebû Davud aynı zamanda Abdullah bin Mes'ud'dan rivayet etmiştir ki: "Dünyada sadece bir gün kalsa, [Zaide, hadisinde şöyle dedi: Allah o günü uzatır da (sonrası için bütün raviler ittifak ettiler)] o günde benden veya Ehli Beytim'den, adı adıma, babasının adı da babamın adına uyan birini gönderir."

Bir rivayette, "Yeryüzü zulüm ve adaletsizlikle dolduğu gibi adalet ve eşitlikle dolar." Bir başka rivayette, "Dünya, ismi ismime uygun Ehli Beytim'den Arap bir adam hakim olana kadar yok olmaz veya bitmez." Bu hadis hasendir.

Ahmed bin Hanbel Said el-Hudrî (radiyallâhu anhu)'dan rivayet etmiştir ki: "Mehdi benim ümmetimden olur. Ömrü uzar yahut kısalar; yedi sene, sekiz sene, yahut dokuz sene yaşar ve yeryüzünü adalet ve eşitlikle doldurur. Ve yeryüzü bitkiler çıkarır, gokyüzü yağmurunu yağdırır." Bu rivayette Zeyd el 'Ama vardır ki bazıları zayıflamıştır.

Aynı şekilde Ebu Said (radiyallâhu anhu)'dan rivayet edilen rivayete göre Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) buyurmuştur ki: "Yeryüzü zulüm ve adaletsizlikle dolar, sonra benim neslimden bir adam çıkar ve yedi veya dokuz [sene] hakim olur ve yeryüzü adalet ve eşitlikle dolar."

İKİNCİ BÖLÜM

ORTA ASYA'NIN İSLÂMÎ
FETİHTEN RUS İŞGALİNE
DEĞİN KISA BİR TARİHÇESİ

- İslâm'ın girmesinden önce bölgede Budizm, Zerdüştlük, Hristiyanlığın Nestûrî mezhebi gibi çeşitli Orta Asya dinleri bulunuyordu. Bunun yanında kavmiyetçi ayrışmalar, zulüm ve hem kabileler hem de doğuda Çin, batıda ise Pers İmparatorlukları arasında savaşlar sürüp gidiyordu.
- İslâm, Raşid Halifelerden Ömer bin Hattab (*radıyallâhu anhu*) ile başlayan ve Hicrî birinci yüzyılda önce Osman bin Affan (*radıyallâhu anhu*), sonrasında da Emevî komutanlar eliyle devam eden fetihler neticesinde bölgeye girmiş oldu. Bu fetihler neticesinde Pers topraklarının tamamı, Azerbaycan, Ermenistan, Gürcistan, Kafkasya'da Hazar Denizi bölgesi ve sonrasında da Horasan, Taberistan, Sicistan'dan Kabil'e kadar fethedildi. Bu fetihler Osman (*radıyallâhu anhu*) hilâfetinin son dönemi ve Ali (*radıyallâhu anhu*) hilâfeti döneminde ortaya çıkan 'büyük fitne' sebebiyle durdu. Emevîler döneminde Muâviye hilâfeti sırasında ise yeniden başladı ve Abdülmelik bin Mervan ve çocuklarının hilâfeti döneminde fetihler daha da canlandı. Bu dönemi takip eden asırlarda da İslâm hakimiyeti ve daveti yerleşti, sağlamlaştı.
- Bu bölge halkları ihlale, karşı darbelere ve kargaşaya devam etti, büyük fatih Kuteybe bin Müslim el-Bâhili dönemine kadar da İslâm hakimiyeti istikrar bulamayarak bu hal üzere devam etti. Kuteybe bin Müslim Harezm, Buhara, Semerkand ve sonrasında Horasan beldelerini fethetti. Aynı zamanda İslâm hakimiyetini Maverâünnehir'de Hicrî 88/Milâdî 701 yılında iyice sağlamlaştırdı ve hatta orduları Doğu Türkistan'ın başkenti Kaşgar'ı fethettikten sonra Çin hudutlarına dayandı. Velid bin Abdülmelik döneminde Haccac tarafından

Horasan valiliğine getirildikten sonra yeniden harekete geçti ve insanları Mâveraünnehir'de cihad etmeye teşvik etti.

- Kuteybe bin Müslim döneminde Buhara Sultanı yine Kuteybe vesilesiyle Müslüman oldu ve halkı da kendisiyle birlikte İslâm'a girdi. Sultan oğlunun adını da Basim Kuteybe koydu ve İslâm, çoğu bölge yerlisi olan Türkler arasında yayıldı.
- Adalet, merhamet ve güzel siyaset bölgede İslâm'ın yayılmasına yardımcı oldu. Böylelikle bölgede Arap ve Acem'in kaynaştığı bir İslâmi ilim ve kültür hareketi neş'et etmiş, bunlar da uzun yüzyıllar süren sağlam ve parıltılı bir medeniyeti ortaya çıkarmış oldu.
- Horasan ve Mâveraünnehir bölgelerinde İslâm'ın yayılması yoğun bir Arap göçüne sebep oldu. Târihi kaynakların zikrettiği şekilde 50 bin Arap aile Irak ve Basra'dan hicret ederek oraya yerleşmiş ve bölgede İslâm'ın yerleşip ticaretin ve kültürün gelişmesiyle birlikte bu göçleri diğerleri takip etmiştir.
- Bu altın çağ birinci yüzyılın sonlarından yedinci yüzyılın başlarına, yani Cengiz Han komutanlığındaki Tatar istilasının takriben Hicrî 600/Milâdî 1220 yılında başlamasına ve bölgeye hükmeden Harezmi Devleti'ni yıkmalarına kadar devam etti.
- Bölgede, fethedilmesinden Tatar işgaline uğramasına kadar hüküm süren devletlerin özeti şu şekildedir:
- Bölge, Emevi hükümdarlar dönemi boyunca hilâfete bağlı idi. Sonrasında ise Abbâsî Halifeliği'ne yaklaşık bir yüzyıl kadar bağlı kalarak devam etti. Bu vakitten sonra ise şeklen ve ismen hilâfete bağlı ancak fiilen merkezî idareden kopuk, yarı bağımsız İslâmi hükümdarlar peyderpey güç kazanır oldu.
- ~ Tâhiriler Devleti kuruldu ve Hicrî 205-259 [Milâdî 821-873] yılları arasında devam etti.

- Yakub bin el-Leys tarafından Saffâriler Devleti kuruldu, [Milâdi 861-1003]
- Hicri 261-389 [Milâdi 819-1005] yıllarında Sâmâniler Devleti kuruldu.
- Sonrasında Hicri 366-387/Milâdi 976-997 yılları arasında Gazneliler Devleti kuruldu. Bu devlet, Hindistan'ı fethederek İslâm'ı yayan büyük bir devlet idi. En büyük hükümdarı ise Mahmud Sebuk Tigin el-Gaznevî (*rahimehullah*) idi. Bu dönemler fıkıh, katiblik, telif, uygulamalı ilimler, mimari, ticaret, mahkeme işleri, idare alanlarında güçlü bir kültürle temeyyüz etti.
- Bundan sonra Türk Selçuklu Devleti ortaya çıktı ve bunlar Horasan ve Mâveraünnehir'e hükmediyorlarken hakimiyetleri Kuzey Irak'a, Şam'a kadar uzanıyordu. Devletleri Fatih Alparslan ve oğlu Melik Şah ile gücüne kavuştu.
- Sonrasında Harezmi Devleti ortaya çıktı ve hakimiyeti Mâveraünnehir, Kuzey Afganistan ve Horasan'a ulaştı, ordugâhı ise Gürcistan'da Ceyhun kıyısındaydı. Daha sonra buralar, Tatarların saldırısıyla birlikte Hicri 618/Milâdi 1221 yılında tamamen harap hale geldiler. Aynı zamanda Harezmi hükümdarlarının, Doğu Türkistan'ın doğusu ile batısında ve -Tatarlar'ın, Baltarlar'ın ve Türkler'in İslâm'a girmesine vesile olacak- Rus topraklarından Volga havzasına dek İslâm'ın yayılmış olmasında payları vardır.

• Tatarların ¹⁶ Türkistan ve Orta Asya beldelerine saldırmaları ve İslâm'ın aralarında yayılması:

- Tatarlar Hicri 601/Milâdi 1203 yılında Moğolistan'dan harekete geçtiler. O sırada liderleri olan Timuçin'in yaşı yalnızca 13 idi ve çok geçmeden Moğol kabilelerini hakimiyet

16. Türkçe tarihte Moğollar ve Moğol istilası olarak bilinen süreç, Arap aleminde "Tatar istilası" olarak anılmaktadır. Ebû Mus'ab es-Sûrî eserinde zaman zaman Tatar, zaman zaman ise Moğal ifadesini kullanırken, çeviride de ifadelerin Arapça orijinal halleri tercih edilmiştir. (Mütercimin notu)

altına alarak Cengiz Han lakabı ile anılmaya başlandı, bununla birlikte güçlü bir ordu kurdu. Evvela doğuya harekete geçerek Çin'in büyük bir kısmını ele geçirdi ve Pekin'e girdi, ardından batıya yöneldi.

- Seyhun Nehri'ni geçerek Mâveraünnehir'deki şehirleri tek tek yıktı, yaktı, yok etti.
- Cengiz Han'ın yerine torunu Batu geçti ve Doğu Avrupa'ya ilerledi. Onun yerine geçen Hülâgü ise İslâm alemine yöneldi ve Hicri 656/Milâdi 1258 yılında Bağdat'a girerek son Abbasi halifesi Mu'tasım'ı öldürdü.
- Bu olaydan sonra Şam emirleri teslim oldular ve Tatar orduları Halep ve Dimeşk'i işgal ederek Mısır'a yöneldiler. Bunun ardından Şam ordularından arta kalan birlikler ve Mısırlı Kölemenler, [Seyfeddin] Kutuz komutanlığında bir araya gelerek Milâdi 1260 yılında, Filistin'in kuzeyi ve Dimeşk'in güneyine düşen Bisan bölgesinde Ayn Calut mevkiinde Tatar ordularını yenilgiye uğrattılar.
- Türkistan ve Orta Asya'daki Moğol hükümdarlarından ismi Berke Han bin Cûci olan bir hükümdar ortaya çıkarak İslâm'ı benimsedi ve Moğolların yönünü değiştirdi. Hicri 654-665/Milâdi 1257-1266 yıllarında hüküm sürdü ve İslâm, Mâveraünnehir'in yükseklerinde yerleşik bulunan Altın Ordu halkı içinde yayıldı. Bununla birlikte Doğu Hristiyanlarıyla ittifak içinde olan Hülâgü ile savaşa girişti.
- Bu Müslüman Tatarlar eliyle Kırım, Başkurdistan ve Batı Sibirya beldeleri İslâm'a girdi ve Müslüman Türk hükümdarı Sabir'e nisbetle Sibir denen şehir Hicri yedinci yüzyılda İslâm'ın başkenti haline geldi. İslâm, Moğolistan'ın yarısına yayılmış ve Orta Asya'dan Moskova'ya dek hüküm sürüyordu. Ayrıca Moskova'ya o dönemde, yakınına kurulan Kazan şehrinden Müslümanlar hükmediyordu ve Sovyetler Birliği'nin bilinen beldelerinin hepsi Timurlenk

zamanında Polonya'ya kadar ulaşan ve başkenti Semerkant olan İslâm'a böylece boyun eğmiş oluyordu.

- Hakimiyet Orta Asya'da yaklaşık yüz sene kadar Timurlenk'in çocukları eliyle devam etti, ancak sonra çocukların kendi aralarında mücadeleye girmesi sebebiyle devlet zayıf düştü.
- Onlardan sonra Şeybâni Hanlığı ortaya çıkarak Hicri 906-1006 [Miladi 1428-1599] yıllarında hakimiyet sürdü, başkenti ise Buhara idi.
- Bunlardan sonra Astrahan Hanlığı ortaya çıktı ve hakimiyeti Hicri 1006 yılından 1099 yılına kadar [Milâdi 1446-1556] devam etti. Şii İran ile savaş halinde idiler.
- Bundan sonra bölge, Hicri 14. yüzyılın başında pek çok zayıf hanlık arasında bölündü ve böylece Rus Çarlığı saldırıları karşısında yutulması kolay lokma haline geldi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

RUSYA'NIN MÜSLÜMAN ORTA
ASYA BELDELERİYLE SAVAŞI VE
BU SAVAŞIN DÖNEMLERİ

- Ruslar önceleri putperest bir kavimken Hicrî 378/Milâdî 988 senesinde Hristiyanlığa girdiler.
- Kostantiniyye'nin Osmanlılar eliyle Hicrî 857/Milâdî 1453 yılında fethedilmesi sonrasında şehrin papazları Rusya'ya kaçtı ve Rusya onları, Doğu Kilisesi'nin temsilcileri ve Haçlı bayrağının Asya'daki taşıyıcıları haline getirdi.
- Hicrî 885/Milâdî 1480 yılında 3. İvan ortaya çıktı ve Müslüman Tatarlarla savaşarak onları Moskova'dan uzaklaştırmaya başladı.
- Torunu 'Korkunç İvan' onun yerine geçerek Müslüman Tatar beldelerini ele geçirdi, Volga havzasını işgal etti ve buralardaki Tatarları Hristiyan olmak yahut göç etmek arasında tercihe mecbur bıraktı.
- İvan, Hristiyanlığı Başkurdistan şehirlerinde mecbur kıldı ve bölge halkı, dinleri İslâm'ı 300 sene boyunca, 1905 yılında kendilerine din hürriyeti veren Çar döneminde açığa vurana değin gizlediler.
- İvan, Sibiry'a'yı Müslümanların elinden Hicrî 988/Milâdî 1580 yılında aldı ve Osmanlı idaresindeki Kafkasları Şii Sefîvîlerle olan savaşlardan istifade ederek işgal etti.
- İran şahı Nadir Şah, Kafkaslardaki Rus hakimiyetini Milâdî 1813 yılında tanıdı ve Kafkas halkı Rusya'ya karşı cihad ilan etti. Bu cihad, Kafkaslara hakim olunana kadar 137 yıl sürek 1722-1859 yılları arasında devam etti. Avrupa'da yayılmakta zorlanan Rusya, çareyi Orta Asya'ya yönelmekte buldu. Bunun üzerine Hicrî 1273/Milâdî 1856 yılında Rus Çarı 2.

Aleksandr Orta Asya'nın Rusya'nın yayılma alanı olduğu kararına vardı ve Çarlık kuvvetleri bu itibarla Hicrî 1276/Milâdî 1859 yılında Orta Asya'ya doğru harekete geçtiler.

- Rusya, Hicri 1282/Milâdî 1865 yılında Taşkent'i işgal etti ve bunu, şehirlerin ve küçük emirlikler olan hanlıkların düşüşü takip etti.
- 1868'de Semerkand, 1873'te Buhara, 1874'te ise Harezm şehirleri peş peşe düştüler. Rusya Hokand'a geldiğinde şiddetli bir direnişle karşılaştı ancak şehri mahvedip yerle bir ettikten sonra şehirde 1876 yılında korkunç bir katliam yapıldı. Sonrasında 1873'ten 1874'e kadar süren şiddetli direnişin ardından Merv ve Türkmen beldeleri düştü. Ve neticede Rusya, Türkistan beldelerindeki hakimiyetini 1900 yılında tamamladığında bu topraklar demirperde siyasetinin uygulandığı, Müslümanların Hristiyanlaştırmaya çalışıldığı Rus askeri idaresi için uygun bir hale gelmiş oldu.
- Rus saldırıları ve Müslüman beldelerin düşüşü, kahramanca direnişe rağmen çok hızlıydı. Bunun pek çok sebebinden en önemlisi ise kavmiyetçi tartışmalar ve ayrılıklardı. Eğitim ve silahlanma konusunda gerileme ve çöküş yaşanmış, Osmanlı Devleti de İstanbul'da zayıf düşmüş ve neticede Müslümanlara yardım edemez hale gelmişti.
- Çarlık Rusya'sı zulüm siyasetini benimsemiş ve işgalleri kolaylaştırmak için geri kalmışlığı, cehaleti beldelere dayatma yolunu seçmişti.
- Çarlık düzeninde, 1905-1928 yılları dönemindeki çeyrek yüzyılda kargaşa çoğaldı. Çarlığın 1904 yılında Japonya karşısında hezimete uğrayarak prestijini yitirmesi, idari ve iktisadi yolsuzlukların çoğalması ve bölgelerin kötü yönetilmesi neticesinde Bolşevik Devrimi ile neticelenen siyasi başkaldırıları artarak devam etti.

- Bolşevik devrimi işçi hareketiyle Petrograd ¹⁷ şehrinde Mart 1917'de başladı ve Lenin ¹⁸ İsviçre'den dönerek yönetimi ele aldı. Sovyetler Birliği'ndeki azınlıklara seslenirken onlara yardımları karşılığında yalan ve cazip vaatlerde bulunarak din ve milletler için adil olunacağı sözünü verdi. Müslümanları yardım için özellikle teşvik etti ve pek çoğu da Çarların zulmünden intikam almak gayesiyle Bolşevik Devrimi'ne katıldı.
- Bolşevik Ruslar'da Müslümanlara karşı hıyanetlerinin alametleri görülmesine rağmen Müslümanları bir çözülme ve fırkalaşma hali sarmıştı ve Müslüman din adamlarının pek çoğu Bolşeviklerin ve Rus iktidarının yanında durmaya gayret ediyorlar, avam Müslümanlar da onların peşi sıra gidiyordu.
- Lenin iki yüzlü siyasetine ve Müslümanların gözüne girerek onlarla yardımlaşabilmek için çağrıda bulunmaya devam etti, İran ve Osmanlı Müslümanlarını Çarlığa karşı gelmeye teşvik eden belge ve beyanlar ortaya koydu. Bu da, birtakım İslâmî vakıf ve eserleri, dini kullanım maksadıyla iade etmek gibi şekillerde uygulanan açık politika sayesinde yararlı oldu.
- Yine de Müslümanlar bu ikiyüzlülüğe tam anlamıyla kanmadı ve Lenin'in kuvvetleri özellikle Türkistan, Özbekistan ve [yine Özbekistan'daki] Fergana Vadisi'nde kıyasıya bir direnişle karşılaştı.
- Ural ve Sibiry bölgesinde topyekûn İslâmî bir iç ayaklanma husûle geldi ve Kızıl Ordu hezimete uğradı. Bu ayaklanma Fergana Vadisi'nde devam ettiği sırada Osmanlı da onlara yardım etmeye çalışıyordu ve bu şekilde direniş 1918-1928 yıllarında devam etti.

17. Günümüzde Saint Petersburg olarak anılan şehir. Sovyetler Birliği zamanında Leningrad olarak da anılan bu şehir, uzun yıllar Rusya'ya başkentlik etmiştir. (Mütercimnin notu)

18. Vladimir Lenin (1870-1924) Rus asıllı siyaset adamı ve teorisyen. Lenin, Rusya'daki Bolşevik Devrimi'nin öncüsü olmuş ve daha sonra Sovyetler Birliği'nin kuruluşuna liderlik etmiştir. (Mütercimnin notu)

- Direnişin bitmesiyle birlikte Türkistanlı ve Özbek Müslümanlar arasında bir ayrılık ve fesat yayıldı. Pek çoğu Sosyalist-Komünist partilere, cemiyetlere, müesseselere girdi, din adamlarının çoğu İslâm ile Komünizm'i uzlaşır hale getirme gayretine giriştiler. Ancak yine de önce Lenin, sonra Stalin¹⁹ döneminde Müslümanların tasfiye edilmesi politikasına mani olamadılar. Öyle ki tasfiye, kendilerine yardımcı olan Müslümanların 'işlerinin bitirilmesi'ne kadar vardı.
- Lenin'in yerine Stalin geldi ve özellikle gücü Sovyetler Birliği işgaliyle tükenmiş Müslümanlara karşı, İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesinin ardından artık apaçık hal alan zulüm politikasına devam etti. Pek çok Müslüman dini lider İkinci Dünya Savaşı'nda Sovyetler Birliği, Moskova ve Stalin ile birlikte Almanya karşısında sert bir tavır almıştı²⁰.
- Stalin, yüksek fetva mercilerinden birçok münafık dini liderden yine birçok avam Müslümana kadar çokça kişiyi kandırmayı başardı. Savaş bittikten sonra ise Stalin Müslümanlara karşı Kafkaslarda ve Orta Asya Cumhuriyetleri'nde bir soykırıma girişti, neticede ise Müslüman kurban sayısı 20 milyonu geçiyordu. Bu politika Stalin sonrasında Kruşçev²¹, Brejnev²² ve haleflerinin dönemlerinde de -Sovyetler Birliği Allah'ın

19. Josef Stalin (1878-1953) Gürcü asıllı siyaset adamı, teorisyen ve lider. Sovyetler Birliği'nin Lenin'in ardından ikinci lideri olan Stalin, bölgede Müslüman azınlıklara yönelik zulümleriyle tanınan bir isimdir. (Mütercimnin notu)

20. Bu dönemde Sovyetler Birliği idaresi altına yaşamakta olan Müslüman topluluklara mensup çok sayıda askeri birlik, Nazi Almanya'sına yönelik savaşlarda yer almıştır. Buna karşılık olarak Nazi Almanya'sı da Müslümanlardan oluşan bazı askeri birlikler teşkil etme stratejisine yönelmiştir. Sovyet ordusunda Müslüman asıllı askerlerin varlığı oldukça fazladır. Öyle ki bunlardan bazıları 1979 yılında başlayan Afganistan işgaline dahi iştirak etmiş, bir kısmı daha sonra saf değiştirerek mücahidlere katılmıştır. (Mütercimnin notu)

21. Nikita Kruşçev (1894-1971) Rus asıllı devlet adamı. Stalin'in ardından Sovyetler Birliği'ni 1964 yılına kadar yöneten isim. (Mütercimnin notu)

22. Leonid Brejnev (1906-1982) Ukrayna asıllı asker ve devlet adamı. Kruşçev'den sonra Sovyetler Birliği'ni 1982 yılına dek yönetmiştir. Afganistan işgali Brejnev döneminde başlamıştır. (Mütercimnin notu)

fazlıyla dağılana, Afgan cihadına ve Afganistan'daki İslâmî cemaate dek- devam etti.

- Perestroyka reform hareketlerinin ²³ ardından Gorbaçev ülkenin başına geldi. Sonrasında Sovyetler Birliği dağıldı, Komünizm çöktü ve Orta Asya Cumhuriyetleri şekli bir bağımsızlık kazandı. Rusya bu cumhuriyetleri, hususen sınır hatlarını ve özellikle Tacikistan, Özbekistan ve Türkmenistan'ı, askeri idareler ve fiili askeri varlıkla birlikte kendisine bağladı.
- Sonrasında, Afganistan'dan harekete geçen İslâm direnişine karşı, Orta Asya Devletleri arasında ilişkiler Amerikan gözetiminde tesis edildi ²⁴.
- Kafkas cephesinde Rusya, Çeçenlerin eliyle 1994-1997 yıllarında ağır bir hezimete uğradı ve bunu Çeçenlerin bağımsızlığı takip etti. Ve görünen o ki Dağıstan'a ve diğer Kafkas belgelerine yayılan bu direniş Mâveraünnehir ve Orta Asya'da da kalplerde küllenmiş ateşi parlatacaktır.

23. Perestroyka, Rusçada 'yeniden yapılandırma' anlamına gelmektedir. 1985-1991 yılları arasında, Sovyetler Birliği'nin çöküşüne dek süren bu reform süreci, ülkede sosyalist ekonomik anlayışın esnetildiği ve liberal zihniyet uyarınca bazı değişiklikler yapıldığı bir süreçtir. Bu süreç aslında sosyalizmin işlerliğini artırmayı ve Sovyetler Birliği'nin ömrünü uzatmayı amaçlasa da tam tersi yönde sonuç vermiştir. Perestroyka'nın Birliğin çöküşüne yol açtığı savunulmaktadır. (Mütercimin notu)

24. ABD'nin Orta Asya'daki devletlerle olan ilişkisi Afganistan'ın kazandığı önemle birlikte artmış, 2001 yılında Taliban yönetimini sona erdirmek üzere gerçekleştirilen askeri işgalin ardından doruğa çıkmıştır. ABD, bu ülkelerle, sözde "teröre karşı savaş" kapsamında işbirliğine gitmiştir. Bu kapsamda, söz konusu ülkelerdeki insan hakları ihlalleri açık bir biçimde gözardı edilmektedir. Bu konuya dair ayrıntılı bilgi sahibi olmak için, İngiltere'nin eski Özbekistan Büyükelçisi olan Craig Murray'ın "Semerkant'ta Ölüm" adlı kitabı incelenebilir. (Mütercimin notu)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN
DAĞILMASI SONRASI ORTA
ASYA CUMHURİYETLERİNİN VE
MÜSLÜMANLARIN DURUMU

Sovyetler Birliği, dağılmasından evvel 15 cumhuriyeti içinde barındırıyor, toplam nüfusu 286 milyona ulaşıyor, toplam yüzölçümü ise 22 milyon kilometrekareyi buluyordu. Buradaki Müslüman nüfusu da yaklaşık 75 milyon idi.

Ve bununla birlikte Müslümanların bu cumhuriyetlerdeki oranını bilen kişi, mevcut yüzölçümünün yarıdan fazlasını aslında İslâmî cumhuriyetlerin meydana getirdiğini ve çoğu önemli kentin aslında sadece yüz sene öncesine kadar, bin seneye varan süre boyunca İslâm medeniyeti elinde bulunuyor olduğunu fark ederek hayrete düşer. Subhanallah, keşke resmî istatistikler bunu açığa çıkarıyor olsaydı. Bu istatistikler yalnızca uzun vadeli siyâsi ve askerî bir tasavvura işaret ediyor.

Dağılan Sovyetler Birliği'ndeki cumhuriyetler önemlerine ve nüfuslarındaki Müslüman oranına göre řu şekildedir:

1. Evvela, Rusya Federatif Cumhuriyeti: Başkenti Moskova'dır, yüzölçümü ise yaklaşık 10 milyon kilometrekaredir. Nüfusu yaklaşık 143 milyon olup Müslümanların nüfustaki oranı %10-25 arasında değişmektedir ²⁵.

Rusya Federatif Cumhuriyeti'ne, Volga havzasında bulunan pek çok cumhuriyet bağlı bulunmaktadır:

- a. Başkurdistan Cumhuriyeti: Başkenti Ufa'dır ve nüfusu 4,5 milyondur, Müslümanların oranı ise %56'dır ²⁶.

25. Rusya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 147 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 10'u Müslümandır. (Mütercimnin notu)

26. Başkurdistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 4 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 40'ı Müslümandır. (Mütercimnin notu)

- b. Tataristan: Başkenti Kazan'dır, nüfusu ise 4,5 milyondur. Müslümanların nüfusa oranı %50'dir ²⁷.
- c. Mordovya: Başkenti Saransk'tır. Nüfusu bir milyon 150 bin olup Müslüman oranı %55'tir ²⁸.
- d. Mari El: Başkenti Yoşkar Ola'dır. Nüfusu bir milyondur ve Müslümanların oranı %52'dir ²⁹.
- e. Orenburg: Başkenti Orenburg'dur ve nüfusu 250 bindir. Müslüman nüfusun oranı %50'dir ³⁰.
- f. Udmurtya: Başkenti İjvesk'tir, nüfusu ise bir milyon 850 bindir. Müslümanların oranı %52'dir ³¹.

Bunlarla birlikte Kuzey Kafkasya'da Rusya Federatif Cumhuriyeti'ne bağlı 5 özerk cumhuriyet vardır:

- a. Dağıstan: Başkenti Mahaçkale'dir ve nüfusu iki milyon 350 bindir. Müslümanların oranı %60'tır ³².
- b. Kabardey Balkar: Başkenti Nalçik'tir. Nüfusu ise 760 bin olup Müslümanların oranı %55'tir ³³.
- c. Karaçay Çerkes: Başkenti Çerkesk'tir. Nüfusu 450 bindir ve Müslümanların oranı %60'tır ³⁴.

27. Tataristan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 4 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 60'ı Müslümandır. (Mütercimnin notu)

28. Mordovya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 800 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 3'ü Müslümandır. (Mütercimnin notu)

29. Mari El'in nüfusu günümüzde yaklaşık 700 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 7'si Müslümandır. (Mütercimnin notu)

30. Orenburg'un nüfusu günümüzde yaklaşık 2 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 14'u Müslümandır. (Mütercimnin notu)

31. Udmurtya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 1.5 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 5'i Müslümandır. (Mütercimnin notu)

32. Dağıstan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 3 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 83'u Müslümandır. (Mütercimnin notu)

33. Kabardey Balkar'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 850 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 60'ı Müslümandır. (Mütercimnin notu)

34. Karaçay Çerkes'in nüfusu günümüzde yaklaşık 450 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 64'u

- d. Kuzey Osetya: Başkenti Vladikavkaz'dır. Nüfusu bir milyon civarındadır ve Müslümanların oranı %55'tir ³⁵.
- e. Çeçen Cumhuriyeti: Başkenti Grozni'dir. Nüfusu bir milyon 730 bindir ve Müslümanların oranı %66'dır ³⁶.
- f. Adige Cumhuriyeti: Başkenti Maykop'tur. Nüfusu 540 bindir ve Müslümanların oranı %50'dir ³⁷.
- g. Sibirya Cumhuriyeti: Başkenti Omsk'tur ve nüfusu 25 milyondur. Müslümanların oranı %25'tir ³⁸.

Bunlar Rusya Federatif Cumhuriyeti'nin doğrudan kısımları idi. Şimdi ise diğerlerine gelelim:

- 1. Beyaz Rusya Cumhuriyeti: Başkenti Minsk'tir ve nüfusu bir milyondur. Kayda değer bir Müslüman nüfusu bulunmaz ³⁹.
- 2. Ukrayna Cumhuriyeti: Başkenti Kiev'dir ve nüfusu, 7 milyon nüfuslu Kırım vilayeti ile birlikte 51 milyondur. Kırım'da Müslümanların nüfusa oranı %71'dir ⁴⁰.

Müslümandır. (Mütercimin notu)

- 35. Kuzey Osetya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 700 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 4'ü Müslümandır. (Mütercimin notu)
- 36. Çeçenistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 1.5 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 95'i Müslümandır. (Mütercimin notu)
- 37. Adige Cumhuriyeti'nin nüfusu günümüzde yaklaşık 450 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 14'ü Müslümandır. (Mütercimin notu)
- 38. Sibirya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 17 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 2'si Müslümandır. (Mütercimin notu)
- 39. Beyaz Rusya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 9.5 milyondur. Ülkede 24 Sünni, 1 Şii İslâm topluluğu bulunmakla beraber, Müslüman nüfusu oldukça sınırlıdır. (Mütercimin notu)
- 40. Ukrayna'nın nüfusu, Rusya'nın 2014 yılında Kırım'ı ilhakının ardından, günümüzde yaklaşık 42 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 1'i Müslümandır. Rusya'nın ilhak ettiği Kırım'ın nüfusu ise yaklaşık 2.5 milyondur. Resmi rakamlara göre nüfusun yüzde 15'i Müslümanken, bu oranın gerçekte çok daha yüksek olduğu tahmin edilmektedir. (Mütercimin notu)

3. Litvanya Cumhuriyeti: Başkenti Vilnius'tur, nüfusu ise 3,5 milyondur ve Müslüman oranı bilinmemektedir ⁴¹.
4. Estonya Cumhuriyeti: Başkenti Tallinn'dir. Nüfusu bir milyon 150 bin olup Müslümanların oranı bilinmemektedir ⁴².
5. Moldova Cumhuriyeti: Başkenti Kişinev'dir ve nüfusu 4 milyondur. Müslümanların oranı %5'tir ⁴³.
6. Letonya Cumhuriyeti: Başkenti Riga'dır ve nüfusu 2,5 milyondur ve 18 bini Müslümandır ⁴⁴.
7. Ermenistan Cumhuriyeti: Başkenti Erivan'dır, nüfusu ise 3 milyon 300 bindir ve Müslümanların oranı %17'dir ⁴⁵.
8. Ve ona bağlı olan Özerk Nahcivan Cumhuriyeti: Başkenti Nahcivan'dır ve nüfusu 300 bindir, Müslümanların oranı %95'tir ⁴⁶.
9. Gürcistan Cumhuriyeti: Başkenti Tiflis'tir ve nüfusu 3.5 milyondur, Müslümanların oranı ise %19'dur ⁴⁷. Gürcistan'a şu ikisi de bağlıdır:

41. Litvanya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 3 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 0.1'i Müslümandır. (Mütercimim notu)

42. Estonya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 1.3 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 0.14'u Müslümandır. (Mütercimim notu)

43. Moldova'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 3 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 0.1'i Müslümandır. (Mütercimim notu)

44. Letonya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 2 milyondur. Ülkede yaklaşık 300 Müslüman yaşamaktadır. (Mütercimim notu)

45. Ermenistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 3 milyondur. Nüfusun yüzde 0.1'inden azı Müslümandır. (Mütercimim notu)

46. Ebû Mus'ab es-Sûri burada sehven, yüksek ihtimalle bir yazım hatası neticesinde, Nahcivan Özerk Cumhuriyeti'ni Ermenistan'ın altında tasnif etmiştir. Bölge aslen Azerbaycan'a bağlıdır. Nüfusu günümüzde yaklaşık 450 bindir. Nüfusun tamamına yakını Müslümandır. (Mütercimim notu)

47. Gürcistan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 4 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 11'i Müslümandır. (Mütercimim notu)

- Abhazya Cumhuriyeti: Başkenti Sohum'dur, nüfusu ise 750 bindir ve Müslümanların oranı %19'dur ⁴⁸.
 - Acara Cumhuriyeti: Başkenti Batum'dur ve nüfusu 450 bindir. Müslümanların oranı ise %40'tır ⁴⁹.
 - 10. Azerbaycan Cumhuriyeti: Başkenti Bakü'dür ve nüfusu 7 milyon 270 bindir. Ekseri Şii olan Müslümanların oranı ise %82'dir ⁵⁰.
- Sonrasında da Müslüman Orta Asya Cumhuriyetleri gelmektedir, onlar da şöyledir:
- 11. Özbekistan Cumhuriyeti: Yüzölçümü 447.400 kilometreka-redir ve başkenti Taşkent'tir, nüfusu ise 25 milyondur. Müslümanların oranı %88'dir.
 - 12. Tacikistan Cumhuriyeti: Başkenti Duşanbe'dir, nüfusu ise 5,5 milyondur ve Müslümanların oranı %80'dir.
 - 13. Kırgızistan Cumhuriyeti: Başkenti Bişkek'tir ve nüfusu 5 milyondur, Müslümanların oranı ise %73'tür.
 - 14. Türkmenistan Cumhuriyeti: Başkenti Aşkabat'tır, nüfusu ise 4 milyondur ve Müslüman oranı %86'dır.
 - 15. Kazakistan Cumhuriyeti: Başkenti Astana'dır. Nüfusu ise 17 milyondur ve Müslümanların oranı %52'dir.

Bu on dört cumhuriyet, geriye sadece Rusya Federasyonu kısmı kalan Sovyetler Birliği'nden bağımsızlık kazandı ve hala,

48. Abhazya'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 250 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 16'sı Müslümandır. (Mütercimnin notu)

49. Acara'nın nüfusu günümüzde yaklaşık 350 bindir. Nüfusun yaklaşık yüzde 30'u Müslümandır. (Mütercimnin notu)

50. Azerbaycan'ın nüfusu günümüzde yaklaşık 10 milyondur. Nüfusun yaklaşık yüzde 97'si Müslümandır. Müslüman olarak nitelenen nüfus içerisindekilerin yaklaşık yüzde 85'i Şii, yüzde 15'i ise Sünni'dir. (Mütercimnin notu)

Not: Söz konusu istatistikler resmi rakamlar olup, sahadaki gerçek durumu birebir yansıtmayabilir. (Mütercimnin notu)

enilerek bağımsızlık kazanmak isteyen cumhuriyetler de bulunmaktadır.

İstatistiklerin ve sayıların gösterdiği gibi, bu cumhuriyetlerdeki azımsanamayacak Müslüman oranları, Haçlı Rus işgalini ortadan kaldıracak cihadı başlatmak için bu bölgeleri kusursuz kılmaktadır. Bu Müslümanlar işgal dönemi boyunca hükmedilmekle birlikte şehirlerini imar ettiler, davet ve cihad hareketlerine yöneldiler. Ve bu bölgeler arazileri geniş şehirler, bereketli nimetler ve hasat edilmeyi bekleyen, sayısını ancak Allah'ın bildiği ganimetlerle doludur.

Beş Orta Asya cumhuriyetinin durumu konusuna gelince, ki incelememizin konusu bu beş bölgedir; Özbekistan, Tacikistan, Türkmenistan, Kırgızistan, Kazakistan. Bunların tümü birden 'Batı Türkistan' olarak adlandırılır. Toplam yüzölçümü 4.106.000 kilometrekaredir. İslâm başkentleri ve nüfusu bakımından bölgenin kalbi ise Özbekistan'dır.

Kırgızistan'a bakacak olursak, yüzölçümü 200 bin kilometrekare'dir. Diğer milletlerle birlikte nüfus içinde aslen Türk olan Kırgızların oranı %43,8, Rusların %29,2, Özbeklerin %10,6, Ukraynalıların %4,1, Tatarların ise %2,4'tür. Ekonomi esas olarak tarım ve hayvancılık ile Rusya döneminde gelişen sanayi üzerine kuruludur. Ayrıca petrol, gaz, kömür, kurşun ve cıva gibi maden kaynakları bulunmaktadır.

Kazakistan'ın ise, yüzölçümü 2.5 milyon kilometrekaredir. Nüfus içinde Rusların oranı %43, Kazakların %32,2, Ukraynalıların %7,2, Tatarlar %2,2, Müslüman oranı ise daha önce zikrettiğimiz gibi %52'dir. Buralar çokça su kaynağı bulanan bereketli topraklardır. Ayrıca burada da sanayi gelişmiştir, Rus nükleer reaktörleri ve uzay iletişim, uydu fırlatma⁵¹ ve uzun menzilli roket atışları için pek çok istasyon bulunmaktadır.

51. Kazakistan, dünyanın en eski ve en büyük uzay fırlatma üslerinden olan Baykonur Uzay Üssü'ne ev sahipliği yapmaktadır. Halen çok sayıda askeri, ticari ve bilimsel uydunun fırlatıldığı üs Rusya tarafından kullanılmaktadır. (Mütercim'in notu)

Tacikistan'a gelince, yüzölçümü 143 bin kilometrekaredir. Nüfusu yaklaşık 5 milyon olup Müslümanlar zikrettiğimiz şekilde nüfusun %86'sına tekabül etmektedir. Aslen Türk ve Farsî olan Taciklerin oranı %56,2, Rusların %12, Tatarların ise %2,4'tür ve çoğu güneydoğudaki Pamir Platosu'nda yaşayan bir kısım Kırgız ve Özbek de bulunmaktadır. Bununla birlikte Pamir Platosu'nda 7400 metrede dünyanın en yüksek gözlem istasyonu bulunuyordu. Aynı zamanda ülkede, Rusya'dan bağımsızlığı kazandıktan sonra Komünist hükümeti neredeyse devirecek olan aktif bir İslâmî hareket bulunuyordu; ancak Rusya hükümeti bu hareketi, Afganistan'daki Mes'ud ve Rabbânî'nin hıyanetleri neticesinde hükümetle ortak siyâsî çalışma yürütmeye mecbur etti.

Sanayi bulunmakla birlikte Tacikistan ekonomisi ziraate dayalıdır; pamuk, meyve ve şeker kamışı yetiştirilir. Altın, değerli taşlar ve uranyum çıkarılır, bunun yanında radyoaktif maddelerin ilk seviyelerde zenginleştirilebileceği sınai yapılar bulunmaktadır. Rusya'nın da Pamir Platosu'nda hala korumakta olduğu nükleer üsleri bulunmaktadır.

Türkmenistan'a geldiğimizde ise, başkenti Aşkabat'tır ve yüzölçümü 500 bin kilometrekaredir. Nüfusu yaklaşık 4 milyondur ve Türklerdenir, Müslümanların oranı yaklaşık %86'dır.

Bu ülke nüfusu Türkmen, Özbek ve Farsî kavimlerinden müteşekkildir. Bölgenin ehemmiyeti yeraltındaki petrol ve gaz rezervlerinin varlığında yatmaktadır ve bu rezervlere şimdiye dek Amerikan tekelleri hakim durumdadır. Aynı zamanda buradaki hükümetler İslâmî uyanışın yayılmasıyla mücadele içindedir ve Türkmenistan, Rus ve Amerikan ortak gözetiminde hareket eden Orta Asya Birliği'nin bir parçasıdır.

Son olarak Özbekistan'ın ise, yüzölçümü 447 bin kilometrekaredir ve en önemli şehirleri Buhara, Semerkand, Taşkent ve Harezmi'dir. Nüfusu 25 milyondur ve çoğu Ehli Sünnet olan Müslümanların oranı %88'dir. Aslen Türk olan Özbeklerin

nüfusta oranı %70, Rusların %10'dur, ayrıca Tacik, Kazan, Kır-
gız ve Uygurlardan bir kesim de bulunmaktadır. Özbekler, ka-
dim Osmanlıca benzeri bir dil kullanmaktadırlar. Genel olarak
Özbekistan'da azınlık toplulukların sayısı 130'a ulaşmaktadır.
Ülkenin kuzeybatısında, Aral Gölü kıyısında çöl bulunurken,
doğusu dağlık ve çokça yağmur alan sulak bir alandır.

En büyük şehri başkent olan Taşkent'tir ve yaklaşık 2,5 mil-
yonluk nüfus burada ikamet etmektedir. Bir ziraat bölgesidir
ve pamuk, pirinç ve meyve tarımı çokça yapılmaktadır. Bunun
yanında Rusya'nın tekstil, ziraat ve maden aletleri, konserve ve
araba montajı gibi alanlar için kurduğu ağır sanayi de bulun-
yordu.

Özbekistan'da eğitimli nüfusun oranı %99,7'dir ve bu, Orta
Asya'nın çoğu bölgesi için yüksek bir orandır.

Özbekistan'ın Rusya'dan bağımsızlığını kazanmasının ar-
dından, İslâmcıların partileşmesine mani olunmasıyla birlikte
demokrasi yönünde yavaş bir değişim meydana geldi. Amerikan
nüfuzu ve işgali, bu Rus bölgesinde büyük bir serbestiyet kazan-
dı. Özbekistan'da halen 40 bini Tirmiz'de olmak üzere 130 bin
asli Yahudi yaşıyor.

Özbekler de halen dinleri İslâm'ı, yine dinlerine sıkı sıkıya
bağlı kalarak muhafaza ediyorlar. Ve Özbek beldeleri, bilhassa
Fergana Vadisi,⁵² Çarlık Rusya'sına ve sonrasında Bolşevizm'e
karşı en önemli kale konumundaydı. Aynı zamanda bu ülkede,
Özbeklerden ve Orta Asya'nın sair beldelerinden gelen ilim tale-
belerine İslâm'ın öğretildiği hücre evleri de yaygındı.

52. Fergana, Özbekistan'ın doğusunu, Kırgızistan'ın güneyini ve Tacikistan'ın kuzeyini kap-
sayan, 22 bin kilometrekare genişliğinde bir vadidir. Sir Derya olarak da bilinen Seyhun
Nehri içerisinden akar. Fergana Vadisi birçok medeniyete beşiklik etmiş, bereketli ve
kalabalık topraklara sahip, yakın zamanda da İslâmi hareketler için önemli bir merkez
niteliği arz etmiş bir bölgedir. Batılı araştırmacılar bölgeye "radikal İslâm'ın kalesi" yakış-
tırması yapmaktadır. (Mütercim'in notu)

Özbekistan'da cihâdi hareketin nüveleri daha tazedir ve bu durumun muhtemelen, -inşallah cihâdi hareketin Orta Asya sathında ortaya çıkışına esas teşkil edecek olan- Tacikistan ile de ilgisi bulunmaktadır.

Özbekistan'da da diğer pek çok bölge gibi birtakım zenginlikler bulunmaktadır. Bu zenginliklerin en önemlileri ise Hazar Denizi yakınlarındaki petrol, gaz ve altın madenleridir, ancak bu zenginliklerin çoğu şu an Amerikan-Yahudi sömürüsü altında bulunuyor. Ve aynı şekilde Özbekistan da, çöken Sovyetler Birliği'ne ait devasa askeri stoklara sahiptir.

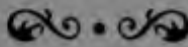
Rus hakimiyetinin ortadan kalkması sonrası Orta Asya'daki Müslümanların durumu şu şekilde özetlenebilir:

1. Emniyet alanında ve askeri alanda Rusya ordusu ve güvenlik güçleriyle ilişkiler hususen Afganistan sınırında devam etmektedir.
2. Beş devletin Rus-Amerikan gözetiminde Orta Asya Birliği adıyla irtibatları bulunmaktadır, ki bu birlik Afganistan'dan gelecek İslâmi cihada karşı bir askeri güvenlik birliğidir.
3. Batı Amerikan-Yahudi işgali ve nüfuzunun serbestiyet kazanması ve bu nüfuzun Rusya'nın geçmişteki komünist etki sahasında iktisadi, kültürel, misyonerlik/Hristiyanlaştırma faaliyetlerini beraberinde getirmesi.
4. Köklü komünist kadrolar, partiler ve şahsiyetlerin kavmiyetçi, vatansever ve demokratik yeni isimler altında Amerikan uşaklığına soyunması.
5. Haçlı Rusya namına sömürgeciliği üstlenmeleri sonrası bölgede Müslüman soyundan komünistler ve mürtedler eliyle İslâm'a düşmanlık siyasetinin arsızca devam ediyor oluşu. Nitekim bu hükümetler medreselere, hafızlık halkalarına ve dini açıkça yaşamak gibi farklı İslâmi faaliyetlere, çağrılara ve hareketlere açıkça savaş açmıştır. Hususen de diğer İslâm

beldelerinin genelinde 'terörizmle mücadele' adıyla yapıldığı gibi, cihâdi yönelimlerin peşine düşmüştür.

6. Tacikistan'da İslâmcıların hesaplaşmaları silahlı çatışma noktasına varmış ve hükümet oradaki esas İslâmî hareketi ehilleştirebilmiştir. Yine de bu Nahda Hareketi'nin⁵³ Tacikistan'ın bir bölümüne hakim olan ve cihada yönelmiş bir kısmı ise yoluna devam etmektedir.

7. Özbekistan'da cihâdi nüvelerin meydana gelmesiyle birlikte işler devlet başkanının öldürülmesinin planlanmasına ve bazı askerî cihâdi eylemlerin yapılmasına kadar vardı, ki neticesinde bir tutuklanma dalgasına şahit olduk, bunu da mahkemelerin altı mücahide zalimce idam cezası ve diğer onlarcasına hapis cezası vermesi takip etti. Bu durum gösterdi ki asayişteki bölgesel yardımlaşma ve işbirliği Amerikan gözetimindeki beş Orta Asya devleti seviyesinde ve küresel düzeydedir. Zira sanıklar, pek çok devlet tarafından tutuklanarak Rusya ve Amerika'nın bölge devletleri ile doğrudan işbirliği ile hızlıca Özbekistan hükümetine teslim edilmişti. Bunun sebebi ise bu devletlerin, Afganistan'da meydana gelen ve beklenen İslâm devletinin kurulmasına, inşallah Müslümanların da arzulanan uyanışına vesile olan parıltılı zaferin ardından cihadın Orta Asya'ya sıçramasından sahiden korkmalarıdır.

53. Nahda, yahut daha çok bilinen adıyla Tacikistan İslâmî Diriliş Partisi (Hizbi Nahdati'l İslâmiyye). 1990 yılında kurulan söz konusu siyasi parti Tacikistan'da İslâmî muhalefetin öncülüğünü yapmış ve 1992-1997 yılları arasındaki Tacikistan İç Savaşında hükümet karşıtı cephenin başını çekmiştir. Yasaklanan ve liderleri hapse atılan parti Tacikistan'da cihâdi hareketler içerisinde önem arz etmektedir. Bu partiden ayrılan yahut partiyle geçmişte yakınlık kuran isimler Tacik cihâdîler arasında yer almıştır. Parti 1997 yılında barış anlaşması imzalamış, buna rağmen ilerleyen yıllarda yasaklanarak geniş çaplı bir baskı politikasının hedefi olmuştur. (Mütercimnin notu)

BEŞİNCİ BÖLÜM

ORTA ASYA'DA CİHADIN EHEMMİYETİ VE ÖNCELİĞİNİN SEBEPLERİ

Çin ve Pakistan hudutlarından Afganistan'a, Orta Asya'ya ve Kafkaslara uzanan bu bölgedeki cihadı ve önemini araştıran bir kimse, çok sayıda stratejik ve siyasi delil ile sebebin yanı sıra, Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in nübüvveti sırasında varid olan çok sayıda haber ve müjdeye de denk gelecektir. Ki bunlara ek olarak, Ehl-i Kitab'ın eserlerinde varid olmuş haberler de vardır. Bu durum da, Allahu a'lem, mevcut halde bu bölgeye yalnızca ehemmiyet değil, tüm cihad sahaları arasında bir evleviyet de vermektedir. Bunu birkaç mühim noktayla göstermek mümkündür:

1. Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in verdiği müjdeler, belirli sa-biteler ve Ehl-i Kitab'ın buna paralel haberleri, hülâsa bun-ların tamamı, Ehl-i İslâm'ın ve hak sancaklarının sahipleri-nin, Horasan ve çevresinde toplanıp güç kazanacağını haber vermektedir. Zulüm ve haksızlıkla dolan dünyayı hak ve ada-let ile dolduracak olan, Ehli İslâm'ın kurtarıcısı İmam Meh-di'nin kuvvetinin Horasan'dan yardım alacağı, daha sonra Yemen, Irak ve Şam'dan yardım alacağı, daha sonra mülkü-nün merkezinin Şam'a geçeceği ve burasının da Müslüman-ların Otağı (Fustâtul Müslimin) olacağına dair çok sayıda hadis bulunmaktadır. Ve âhir zamanda Ehl-i İslâm'a yardım edecek olan siyah sancaklılara dair hadisler de yaygın olarak bilinmektedir.
2. Ehl-i İslâm ile Yahudi-Haçlı koalisyonu yahut diğer adıyla Yeni Dünya Düzeni arasındaki en temel çarpışma cephele-rinden olması hasebiyle. Zira Orta Asya, Ehl-i İslâm'ın kuv-vetinin geneldeki ve husûsen Arap alemindeki zayıflığı karşı-sında, şu an için düşmanın en zayıf noktalarındandır.

3. Orta Asya'da nüfus yoğunluğu fazla, Müslümanların bulunduğu bölgeler de coğrafi açıdan geniştir. Bu saha Bangladeş, Kuzey Hindistan, Keşmir, Pakistan ve Afganistan, Orta Asya ülkeleri ve Türkistan Müslümanlarından Kafkaslara ve Aral Gölü'ne kadar uzanmaktadır. Yüzölçümü 8 milyon kilometrekare civarında olan devasa bir alanda nüfus 500 milyona ulaşmaktadır. Aynı zamanda burası, İslâmî hassasiyetin oldukça yüksek seviyede olduğu bir bölgedir.

Bu bölgede bulunan ve Sovyetler Birliği'nin mirası olan askeri teçhizat, tesisler, cephane ve birikim, Ehl-i İslâm'ın başka bir bölgede rastlayamayacağı, sahip olmayı hayal dahi edemeyeceği kadar büyük bir askeri servet ve mirastır. Bu ganimetler, çökmüş Sovyetler Birliği'nden arta kalan, tamamen yıkılmaya müsait bu ülkelerde kendilerini ele geçirecek olanları beklemektedir. Ve bu ülkelerdeki cihad vasıtasıyla bunları ele geçirmek, Allahu a'lem, kıyamete kadar cihad için gerekli dinamikleri sağlayacaktır. Bu sadece muhtelif sınıflardan ferdi ve ağır silahın olduğu bir stok değildir. Bilakis taktik silahlardan sayısız silah stokuyla birlikte üretim merkezi, fabrika ve kaynağın da yer aldığı bir hazinedir.

5. Diğer bölgelerin çoğu fakirlik, ucu ucuna yetinme durumunda yaşarken ve bilhassa cihad hareketlerinin kaynakları kuruma noktasındayken bölgenin iktisadi kaynakları tüm kriterler bakımından cihadın, Müslümanların, mücahidlerin ihtiyaçlarını da başlangıç maliyetleri gibi ihtiyaçlara dair kaynak problemini de çözmeye yetecek kadar muazzam büyüklüktedir.

Bölge ve tabii coğrafyası, dünya çapında askeri, stratejik ve doğal bir kale niteliğindedir. Dünyanın çatısı olarak isimlendirilen Pamir Platosu, sarp Hindikuş Dağları, Kuzey Afganistan ve Tacikistan Dağları'ndan Orta Asya'ya ve Aral Gölü'ne kadar bu bölge, kuşatılması ve ele geçirilmesi güç kaleler teşkil eder. Sağladığı su ve gıda kaynaklarıyla üzerinde sürekli

kahınabilecek bir üs, harekete geçilecek ve kendisine geri dönülecek bir merkez oluşturur.

7. Bölgedeki Müslümanların örfi ve kabilevi bağları, nesebi yakınlık, hâkim haldeki tek bir mezhep, yakın fikhî referanslar, insanların askerî mertliği, kök salmış bir cihad ruhu, silahların yığın yığın hali, liderlere itaat etme ruhu, bölge insanının çoğuna 'medeniyetin' getirdiği ifsadın gelmemiş olması, bölge sakinlerinin genel fakirliği ile diğer etkenler ve vasıflar; oldukça geniş insan topluluklarını cihada münasip bir hale getirmektedir. Bu vasıfların, İslâmî çalışma kadrolarının günümüzde genel manada birlikte üzerinde yoğunlaşması gereken ve Yemen yahut Kuzey Afrika beldeleri gibi pek az müstesna bölge dışındaki Müslüman halkların çoğunun ihtiyaç duyduğu vasıflar olduğu ise ortadadır. Diğer yandan ise bu nitelikler, bu bölgelerdeki cihad için ve [Nebevi] müjdelerle birlikte Dünya'nın geri kalanında yaşanan gelişmelerin işaret ettiği zorunluluk üzere tamamıyla Orta Asya'ya intikal için cihad hareketlerinin de üzerine eğilmesi gereken niteliklerdir.
8. Afganistan'da ve Orta Asya'nın bazı bölgelerindeki cihadın tarihi ve bölgenin Büyük İskender'den Perslere, İngilizlere ve Ruslara, nihayetinde de bugüne uzanan askerî tarihiyle birlikte Taliban'ın bölgeyi kontrol ederek Afganistan'a şeriatla hükmetmesi, burada emniyetin sağlanıp cihad ruhunun kök salması, Afganistan'ın su kaynakları ve doğal zenginliklerle gelen ziraî kaynakları, silah yığınları, cihâdi uzmanlık ve tecrübeler, bunlarla birlikte dünyanın dört bir yanından gelen cihâdi kadroların bakiyesi, bir hareketi başlatmak için sağlam bir temel teşkil etmektedir ve etmiştir de. Burası günümüzde mevcut tek Dâru'l İslâm'dır. Tüm bunlar bu cihâdi hareketlere zemin oluşturmak, onları harekete geçirmek ve sürdürmek için bir temel sağlar. Müslümanlar bu olgunlaşmış neticelerin bazısını hasat edebilmiştir, şimdi ise bunun yanında birtakım zorlukları aşabilmesi gerekmektedir. Bu zorluklardan en önemlileri, dahili muhalefeti sona erdirmek, Ceyhun Nehri'ne ulaşmak, dahili ve harıcı zayıf noktalar

hak ve edilecek inşallah yaşanacak büyük başlangıç için harlık yapmaktır.

Düşündüğümüz ve diğer incelemelerde de açıkladığımız üzere, bu 'Haçlı-Yahudi Yeni Dünya Düzeni'nin, bizim topraklarımızda ve her türden varlıklarının bulunduğu diğer tüm mekanlarda menfaatlerine darbe vurulması için Küresel İslâmi Direniş hareketi ve akımıyla karşı karşıya gelmesi elzemdir. Bu karşılaşma, daha önce de gösterdiğimiz üzere ehemmiyetleri sebebiyle, şu bölgelerde olmalıdır:

- Petrol çıkarılan ve mukaddes beldelerimizin bulunduğu Şam, Arap Yarımadası ve civarı olan Ortadoğu toprakları,
- Genel olarak Arap beldeleri,
- Bilhassa Yahudilerin ve Batı'nın stratejik çıkarları bulunan İslâm beldeleri,
- Üçüncü dünya ülkelerindeki menfaat sahaları,
- Kendi ülkeleri; özellikle düşmanın başı niteliğindeki Amerika, Britanya, Fransa, NATO ülkeleri, Rusya

(Bakınız: "Çözüm Silahlı Cihaddır: Neden ve Nasıl?" başlıklı inceleme. İnceleme 23 kaset uzunluğundadır ve inşallah yakında yazılı olarak basılacaktır.)

Bahsettiğimiz üzere bu direniş dalgası için bir dayanak noktası elzemdi. Bu bölgelerin en önemlileri ise kuvvetlendirilmeleri ve destek olunmaları sonrası şunlar olacaktır:

- a) Orta Asya
- b) Yemen
- c) Kuzey Afrika

Ve en doğrusunu Allah bilir.

Kuvvetli bir Afganistan ve Orta Asya ile buralarda cihadın yayılması en önemli noktadır. Üstelik bu ne askerî ne de emni bir sırdır ve düşman da bunu bilmektedir. Bu sebeple bugün burayı vurmaya ve bizleri buradan çıkarmaya çalışmaktadır. Bizlerin de burada sebat etmeye, burayı savunmaya ve bunun benzerlerini Yemen'de, Kuzey Afrika'da ve Mağrib'de tesis etmeye gayret etmemiz gerekmektedir. Bunun mümkün olduğu şimdiye kadar ispatlanmıştır, bu sebeple cihadın birleştirilmesi ve bu yolu kesintiye uğratabilecek olan hatalardan kaçınılması icap eder.

10. İslâm tarihinde, hatta ve hatta insanlık tarihinde ilk defa Müslümanlar ile düşmanlarının ve yeryüzündeki güçlüler ile mustazafların silah ve insan sayıları arasındaki fark kıyaslanamayacak derecede fazladır. Ve askerî mantık da -Allahu a'lem- bu dengeyi sağlamak için klasik bir çarpışma harbi vermeyi imkansız kılmaktadır. Bunu mümkün kılacak şey, bir yandan İslâm halklarında şuuru yaymak ve genel bir direniş tatbik etmek, bir yandan da Orta Asya gibi İslâmî merkezlerde yükselişte olan İslâmî güçlerin kuvvetlenmesi, saldırgan ve zorba Yahudi ve Batı dünyasının yaptığı gibi, stratejik kitlerle imha silahları (nükleer, biyolojik ve bakteriyel) edinmeye çalışılmasıdır. Bunlar edinildiğinde, tıpkı onların askerî bir âdet haline getirdiği gibi düşman tehdit edilebilir ve engellenebilir. Orta Asya ülkeleri, buralardaki gelişmiş sanayi ve bu silahlar için gerekli hammadde ve bölgede bulunması, bölgeyi Müslümanların bu silahları edinmesi için bir merkez ve bir umut kılmaktadır. Bu da düşman için bir sır değildir, ki onlar da Müslümanların bu alanlarda ilerlemesini engellemeye çalışırken aynı zamanda bu konuda çok sayıda makale yazmışlar ve bu konuya dair uyarılarda bulunmuşlardır. Bu örnek bölgeler dışında küresel idareye başkaldırmanın başka bir yolu bulunmamaktadır, ve Allahu a'lem bu, ulaşılabilir bir stratejik hedeftir.

11. Orta Asya'da Suudi idaresinin tahripkâr uygulamaları ve bazı Arap davetçileri ile cihâdîlerin kötü bir anlayış yahut pratik neticesinde ve Selefilik olarak adlandırdıkları gayri sahih

bir anlayışla başarısız olan pek çok girişimleri. Bu Selefilik anlayışı, selefin nakledilen akidesinden de menhecinden de uzaktır, bununla birlikte bu anlayış işbirlikçi hükümetlere şer'i bir boya çalmakta, batının ve düşmanların planlarına hizmet etmekten öteye gidememektedir. Elbette biz inanıyoruz ki selef akidesi sahihtir, selef-i salihin de bu hilekâr akımın sapkın yönelimlerinden beridir. Bu isim altında yapılan cihâdi yapılanma konusundaki gibi yanlış uygulamalar ve İslâm ümmetinin -bilhassa Arapların- buna iştiraki ile birlikte düşman, harp sahasını kavradı ve yayın organları -özellikle de BBC- harekete geçerek düşmanı tezkiyeye ve gerek Orta Asya Müslümanlarının kendi arasındaki gerekse de diğer kardeş [milletlerle] arasındaki fitneyi parlatmaya başladı. Bu fitne bilhassa Orta Asya Müslümanlarıyla Araplar arasında, mezhepler ve akideler arasında fark olduğu iddiasıyla oluşturulmaya başlandı. Bu maksatla Vahhabilik söylentisini yaydılar ve tüm Arap mücahidleri bununla irtibatlandırdılar. Ve maalesef, örnek şehidimiz Abdullah Azzam (Allah ondan kabul buyursun) bu iddiayı çözüme kavuşturdukça Arap mücahidlerin kendi içlerinden pek çok câhilâne uygulama ile bu iddia doğrulanıyordu. Bunlara rağmen, bilhassa Orta Asya'da Araplara sevgi, saygı ve mücahidlere duyulan muhabbet bölgenin dışından devam etmektedir. Bu durum da, Arap mücahidlerden bölge dışında olan diğer kısma kritik ve önemli tarihi bir rolü oynamak için bir fırsat sunmaktadır.

12. Bölgenin tarihinde kurulan kuvvetli İslâm devletleri, bölgedeki farklı kültür ve kavimleri bünyesinde toplamıştır, öyle ki yüzden fazla ırk ve kavim İslâm'ın adı ve Allah yolunda cihad sancağı altında toplanmıştır.

Bu sebepledir ki bu İslâmi devletleri cahiliye ırkçılığı ve kavmiyetçiliği güdülerek ayrılıklar meydana gelmedikçe bu birlik-telik parçalanmadı ve Müslümanların da gücü kuvveti daim oldu. Bunlar ortaya çıktıktan sonra ise güçsüzlük ve önce Çarlık Rusya'sı, sonra da dinsiz Bolşevik Ruslar eliyle yıkılma meydana geldi.

Bu meselede İslâm ve cihad davetçilerine düşen ise, bu kritik konuda İslâm ve cihad umutlarını yerle bir etmeye gayretli insan ve cinlerden şeytanlara karşı zayıf noktaları -yüksek bir ihtimam ile üzerine eğilerek- tahkim etmek ve Arap olsun Acem olsun herkesin gayretini bu ümmetin şiarı olan “Lâ ilâhe illallah Muhammedün Rasûlullah” şiarından ve Allahu Teâlâ’nın kavli olan *“Doğrusu tevhid dini olan Müslümanlık, bir tek din olarak sizin dininizdir ve Ben de Rabbinizim, artık bana kulluk edin”*⁵⁴ kavlinden başka her türlüşünden yüz çevirmek üzere birleştirmektir.

54 Enbiyâ Suresi, 92. ayet

ALTINCI BÖLÜM

AFGANİSTAN VE ORTA
ASYA'DAKİ CİHADIN,
MÜSLÜMANLAR İLE YAHUDİ
HAÇLI YENİ DÜNYA DÜZENİ
ARASINDA VAR OLAN CİHAD
İLE ALAKASI

"Çözüm Silahlı Cihaddır: Neden ve Nasıl?" başlıklı geniş incelemede detaylı açıkladığım gibi, burada da izahına gayret ettiğimiz konunun önemi açısından meseleyi özetleyecek ve incelemeyi noktalayacağız. Allahu Teâlâ'dan yardım dileyerek diyorum ki:

Hilâfet resmi olarak 1924 yılında, bundan 75 sene evvel yıkıldı, ve o günden bu zamana dek, bu yüce dinin evlatlarından ihlaslı kimseler İslâm'ın dirilmesi, yeniden hakim olması, Allah'ın aydınlık şeriatının bayraklarının yükselmesi için mücadele ediyor. Ve 75 yıldan bu yana, devasa bir İslâmî uyanış başlamış durumda. Müslümanları dinlerine yeniden çağırabilmek ve Allah'ın şeriatının gölgesinden yoksun olmanın, düştükleri zayıflığın, kıymetsizliğin ve milletlerin başlarına üşüşmesinin getirdiği acziyet, geri kalmışlık, zulümler, fakirlik, zul ve heba olmanın bin bir halini ortadan kaldırma gayretinde olan pek çok davet ve tedrisat ekolü bulunmaktadır.

1960'lı yılların başından beri süren kırk sene içinde, İslâm âleminin birçok kesiminde silahlı cihadın başlatılmasıyla, bu uyanışın belirgin bir şekilde gelişimine tanıklık edildi. Tüm bu bölgelerde mücahidler, Allah yolunda bir araya geldi. Özellikle Şam'dan Mısır'a, Kuzey Afrika'dan Arap Yarımadası ve Yemen'e Arap beldelerinde; ve de Yahudiler, Haçlılar, onların münafık işbirlikçileri ve mürtedler eliyle zulüm gören Afganistan, Bosna, Çeçenistan, Eritre, Somali, Filipinler, Burma, Hindistan, Keşmir gibi diğer bölgelerin cihad beldelerinde.

Kırk yıllık süre zarfında Müslümanlar ve ulemâ içindeki çoğunluğun bu çatışmalardaki isteksizliği son on yılda çatışmaların şiddetlenmesi ile neticelenmiştir. Haçlı-Yahudi Batı;

1990'ların başından günümüze geçen on seneye birlikte, Arap Yarımadası ve Şam'ın kalbine Yahudi ve Hristiyan ordularından yüz binlerce askerin gönderilmesi, askeri üslerle topraklarımızın içlerine girip bizi kara, deniz ve havadan kuşatmaları ve "terörizmle mücadele" için 'yeni dünya düzeni'ni ilan etmelerinin ardından cihâdi hareketin hakiki uyanışının başlangıcını ve ciddiyetini sezdiği, Sovyetler Birliği de Afganistan'da yenildiği ve ciddi cihâdi eğilimler ortaya çıktığında, "Yeni Dünya Düzeni" vesilesiyle yeni Haçlı seferlerini başlattı.

Cihâdi hareketlerin ve cihad sahalarının çoğu, büyük ve kritik gerilemeler yaşadı. Cihâdi uyanışın liderlerinden ve alimlerinden çoğunun öldürülmesi veya hapsedilmesi, geriye kalan örnek liderlerin, fikir adamlarının ve kadroların bir yerden diğerine kaçmak durumunda kalması, teslim edilmelerin ve alıkonmaların yaygınlaşması, cihâdi hareketin dünyanın her yanındaki gençlerini ve destekçilerini etkilemeye devam etti.

"Kaynakları kurutma" olarak adlandırılan hamleler bu mustaz'afı sahada kuşatarak onları yoksul ve muhtaç duruma düşürdü. Bu taktiğin tatbikiyle, onların deyimiyle "teröristlerin güvenli bölgeleri" ortadan kaldırıldı ve geriye kalan birkaç mü'min, beldelerdeki git gide azalan sığınaklara ve müstahkem yerlere çekildi. Müslümanların topraklarının idarecilerinden kukla mürtedler dışlerini gösterdiler ve kalplerinin karalığını ortaya çıkardılar da olanca genişliğine rağmen yeryüzü bu birkaç mü'mine dar edildi. Bâtıl daha da büyüdü, normalleşme süreçleri ve işgal edilen toprakları genişletme programları ile birlikte maymunların ve domuzların torunları olan Yahudiler üstün gelirken Müslümanların ilk kiblesi ve üçüncü Harem-i Şerif olan Mescid-i Aksâ'yı yıkmaya yönelik azimleri de arttı. Ve bu mürted yöneticiler, Yahudiler için çalıştıklarını ve onların rızasını göttüklerini birbirleri ardına ortaya koydular. Bir grup mü'mini savmak için ise belalar ve kara zulüm dalgaları halen devam etmektedir.

Bu kasvetli şartlar arasından, İslâm ümmetinin doğusunda bir ümit parıltısı, bir şafak alameti doğdu. Bunlar Dâru'l İslâm'ın yeniden dönüşünün ve Afganistan dağlarında şeriat bayraklarının dalgalanmasının alametleriydi. Ve yeniden yeryüzündeki bu mustaz'afların çoğu seferber olarak, bir kez daha şerefli Horasan zirvelerinde toplanmaya başladı. Taliban hareketi, daha önceki incelemede (Afganistan, Taliban ve İslâm'ın Bugünkü Savaşı) zikrettiğimiz birçok müjdeyi ortaya koydu. Orta Asya, Tacikistan, Özbekistan, Doğu Türkistan ve diğer bölgelerde de bazı diğer cihâd müjdelere dair umut ışıkları görünür oldu.

Ehl-i Hakk ve'l Cihad'ın bu beldelerde bir araya geleceğine dair müjdelere ve alametlere peş peşe gelmiştir. Bu meseleyi ele alarak ehemmiyet göstermenin, bu umudu nazarı itibara almanın önemi de meseleye dikkat çeken bu incelemenin önemi de buradan gelmektedir.

Maalesef, çok fazla Müslüman halen bunun ve arz ettiği hayatî ehemmiyetin farkında değil, maalesef sahada bulunan birçok mücahidin de aynı şekilde bunun farkında olmadığından eminim. Üstelik düşman bunun ehemmiyetine ve ciddiyetine dair detaylı bilgilere sahipken ve pek çoğumuzda henüz neş'et etmemiş fikri ihtimallerin önüne geçmek için geleceğe dair planlar yaparken.

Afganistan ve Orta Asya'da cihadın ehemmiyeti, çoğuna yukarıda değindiğimiz birçok şer'i, stratejik, siyâsî ve askerî noktadan kaynaklanıyor. Bunlara şu maddeleri de ekleyebiliriz:

- Bu Dâru'l İslâm'ı kuracak ve onu bir sıçrama tahtası olarak kullanarak genişletecek, tecrübe sahibi silahlı bir cihâdî nüve oluşturma zarureti ve bunun imkân dahilinde oluşu.
- Şer'i müjdelere, alametlere ve askerî siyasetin gösterdiği; azamet yolunda davete, cihada ve hicrete sabit kadem devam edecek, zulüm ve adaletsizlikle dolan dünyayı adalet ve düzenle dolduracak olan Mehdi'ye yardım ve fetihle yardımcı

olarak siyah sancaklıların temelini oluşturacak bir grubun varlığı.

- Burası nefes almamıza olanak sağlayacak, Peygamberin verdiği müjde ve alametleri gözetlememize, onun için hazırlık yapmamıza imkân tanıyacak bir yurttur.
- Burası âhir zaman savaşlarını ve hak ile bâtil arasındaki son mücadeleyi beklemek için bir ribat yurdudur.
- Burası dünyanın fesatlarından, küfrün kanunlarının dalaletinden ve de yeni dünya düzeninin süper güçleri olan Yahudilerin, Haçlıların, mürtedlerin ve münafıkların hük-münden uzak hicret bir yurdudur.
- Burası cennetin hoş kokularının uğradığı bir cihad, kıtal, Allah yolunda şehadeti arama yurdudur.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) dedi ki: *"Kim Allah yolunda bir deve sagımı müddeti kadar savaşırsa cennet ona vacip olur."*⁵⁵

Öyleyse hicret ve cihad kardeşlerim... Dağınıklığımız, kayıplarımız, kendi topraklarımızda vatansız kaldığımız artık yeter.

Allahu Teâlâ buyuruyor ki: *"Doğrusu Allah, kendi yolunda, ketlenmiş bir duvar gibi, safhalinde çarpışanları sever."*⁵⁶

55. Nesâî, Cihad, 27

56. Saff Sûresi, 4. ayet

YEDİNCİ BÖLÜM

DOĞU TÜRKİSTAN'A COĞRAFİ BİR BAKIŞ

Konum ve Taksimi

Türkistan (Türk yurdu) Orta Asya'da yer alır. Doğu sınırında Çin ve Moğolistan, batı sınırında Hazar Denizi ve Ural Nehri, güneyinde Tibet, Keşmir, Pakistan, Afganistan ve İran, kuzeyinde ise Moğolistan ve Sibiryâ bulunmaktadır. Türkistan'ın tamamı, 1689 yılındaki Nerçinsk Antlaşması'ndan başlayarak, birkaç anlaşma mucibince, eski Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti tarafından paylaşılarak işgal edilmiştir. Bu anlaşmaların sonuncusu ise Şubat 1881'deki Saint Petersburg Antlaşması'dır.

Sovyetler Birliği tarafından işgal edilen batı kısmı, Batı Türkistan olarak bilinir. Çin Halk Cumhuriyeti tarafından işgal edilen doğu kısmı ise Doğu Türkistan olarak bilinir ve yüzölçümü 1 milyon 734 bin 750 kilometre karedir. Bu Mısır'ın veyahut Pakistan'ın yüzölçümünün iki katına tekabül eder.

Doğu Türkistan, en yakın denize uzaklığı 1900 kilometre olan bir iç kara ülkesidir. Bölge yarı çöl olarak tabir edilmekle birlikte coğrafya üzerinde üç farklı dağ sırası ve iki havza vardır. Bunlar şöyledir;

- Altın Dağı (Altın yataklarıyla bilinmektedir.)
- Tanrı Dağları (2500 kilometre boyunca uzanırlar.)
- Karakurum Dağları
- Tarım Havzası, oval biçimlidir ve ülkenin güneyinde yer alır. İçerisinden Tarım Nehri akmaktadır.
- Cungarya Havzası, ülkenin kuzeyinde yer alır.

Doğu Türkistan'ın İktisadi Varlığı

Doğu Türkistan, topraklarındaki bol miktarda maden nedeniyle İslâm dünyasındaki en zengin beldelerden biri kabul edilmekte ve ihtiva ettiği petrol ile diğer önemli madenler nedeniyle, Çin'in iktisadi bir sinir ucu niteliğindedir. Sahip olduğu petrol rezervleri, Ortadoğu'nun ardından dünyada en büyük ikinci rezervler olarak bilinmektedir ve yıllık üretim miktarı beş milyon tona ulaşmaktadır. Aynı zamanda büyük miktarda demir madeni de çıkarılmaktadır ki yıllık üretim yaklaşık 250 milyon tondur. Altına gelince, bölgede 56'dan fazla altın madeni mevcuttur. Bölgedeki toplam uranyum rezervi ise 12 trilyon tona kadar ulaşmaktadır. Yıllık kaya tuzu üretimi 450 bin tona ulaşmaktadır ve stokları tüm dünyaya 1000 sene yetebilecek düzeydedir.

Tarım Ürünleri

Doğu Türkistan, susam ve ayçiçeği gibi yağı çıkarılan pek çok hububat ve meyveleriyle meşhurdur. Pirinç ve buğday ülkenin en önemli tarım ürünleridir. Pamuk da ülkedeki en önemli iktisadi mahsullerden biri olarak kabul edilmektedir. Aynı zamanda ülke koyun, sığır, at ve deve gibi çok sayıda hayvan zenginliğiyle de öne çıkmaktadır.

Doğu Türkistan'da İslâm

Doğu Türkistan ilk kez, Hicri 96/Milâdi 715 yılında Emevi halifesi Velid bin Abdülmelik devrinde, mücahid komutan Kuteybe bin Müslim'in Kaşgar'a girmesiyle fethedildi.

Hicretin üçüncü asrında, Emevi devrinin bitişi ve ilk Abbâsi devrinin başlangıcında, sultan hakan "Satuk Buğra Han" Müslüman oldu ve kendisine "Abdülkerim" adını verdi, oğulları ve devletin büyükleri de onunla birlikte İslâm'a girdi. O günden itibaren İslâm, devletin resmi dini oldu, ve Türkistan 9 asır boyunca bağımsız bir İslâmi devlet olarak kaldı, o günden bugüne de tüm halkı Müslümanlardan oluşuyor.

Doğu Türkistan'da Çin İşgali

18'inci yüzyılda İslâm dünyasının büyük bir kısmı, Avrupalı ve Asyalı emperyalistlerin kurbanı haline geldi. Asya'da, Rus ve Çinli sömürgeciler, birkaç anlaşma vasıtasıyla Müslüman Türklerin topraklarını kendi aralarında bölmek üzere ittifak ettiler, bu Müslüman toprak parçası Doğu Türkistan da 1 milyon 200 bin Türkistanlı öldürüldükten, 22 bin Türkistanlı aile Çin'e sürgün edildikten sonra Çin'in eline geçti.

Türkistan'ın Bağımsızlığı

Doğu Türkistan'daki Müslümanlar Çin sömürsüne ve Budist zulmüne, yedi büyük ve şiddetli ayaklanma ile isyan ettiler. Bu ayaklanmalardan 1863 yılında cereyan eden sonuncusu Doğu Türkistan'ın Çin hükmünden bağımsızlığıyla ve 19. yüzyılda bağımsız bir devlet kurulmasıyla sonuçlandı. Beş bölgede yerel yönetimler teşkil edildi ve bunların tamamı, Osmanlı sultanının "Müslümanların Emiri" ünvanı verdiği "Atalık Gazi Yakub Bey" in hükmü altında toplandı. Atalık Gazi iyi bir insandı, bazısı halen ayakta olan birçok mescid ve İslâmî medrese inşa etti. Velakin Rusya ile Çin'in sömürü hırsları yeniden meydana çıktı ve Çinli güçler 1878 yılında Doğu Türkistan'ı ele geçirdi. 18 Kasım 1884 tarihinde resmi bir kararname yayınlanarak Doğu Türkistan Çin'e bağlı bir eyalet ilan edildi ve bölge "yeni koloni" anlamına gelen "Sincan" olarak adlandırılarak başkenti "Urumçi" olarak belirlendi.

Doğu Türkistan'ın İkinci Bağımsızlığı

Türkistanlıların Çin sömürgesine karşı ayaklanmaları devam etti ve bu yolda milyondan fazla Müslüman, kendilerini ve bel-delerini Budist Çinlilerin hükmünden kurtarma yolunda can verdi. Çin yönetimi bu ayaklanmaları tüm vahşeti ve şiddetiyle bastırdı. Baskıları ve şiddeti her artırdıklarında bölge halkının da kararlılığını artmış buluyorlardı. Ta ki bölgedeki dini akımlardan birine mensup olan "Sabit Damolla" beldeyi özgürlüğüne

karıştırurup, 12 Kasım 1933 tarihinde Kaşgar'da Doğu Türkistan Cumhuriyeti'ni ilan edinceye kadar.

Fakat bölgedeki Çin valisi Sheng Shi Tsai, bu genç Müslüman cumhuriyetin varlığından korkan ve onu ortadan kaldırmak için elinden gelen her şeyi yapan Rusya'nın yardımıyla, 1934 yılının Temmuz ayında ayaklanmacıları ve kurdukları cumhuriyeti mağlup etti.

Doğu Türkistan'da Komünist Çin Hakimiyeti

1949 yılında Doğu Türkistan'daki Çin ordusunun komutanı beldenin teslim olduğunu ve Çin Komünist Partisi lideri Mao Zedong'a ⁵⁷ itaat ettiğini ilan etti. Komünist Çin güçleri Ekim 1949'da Doğu Türkistan'a girdi. Böylece Müslüman Doğu Türkistan'ın tarihinde yeni bir tedhiş ve zulüm devri başlamış oldu.

Mao Zedong Devri Sonrası

Bu dönem, komünistlerin açıktan tedhiş politikasının komünist eğitim ve Çinileştirme politikasına evrildiği dönem olarak temayüz etti. Bu politikanın en belirgin uygulamalarından bazıları şunlardı:

1. İbadetlerin yerine getirilmesine mâni olmak ve İslâmî öğretimin yayılmasını önlemek, böylece yeni nesillerin İslâmî kimlikleriyle bağlantısını kesmek.
2. Türkistan halkına eğitim ve ifade hürriyeti gibi meşrû insânî haklarını teslim etmek bir yana; takipler, tutuklamalar ve hatta öldürme gibi yollarla haklara tecavüz ederek bu insani hakların önüne geçmek.
3. Doğu Türkistan'ın zenginliklerine el koymak, bölgenin asli sakinlerinin bölge hayrına işler yapmasına mâni olmak,

57. Mao Zedong (1893-1976) Çinli Komünist lider. Çin'de sol devrimini gerçekleştiren ve Çin Halk Cumhuriyeti'ni kuran isimler arasındadır. Yürüttüğü gerilla savaşı ile tanınan Mao, Komünist Çin'in en önemli lideridir. İktidarı sırasında milyonlarca Çinli'nin ölümünden sorumlu tutulmuştur. (Mütercinin notu)

onlara fakir ve sıkıntılı bir hayat dayatmak ve beldenin iktisadi gelişimini ihmal etmek.

4. Dünyayı Doğu Türkistan'da, görünüşte bir özerk yönetim kurarak aldatmak. Bu yönetim perde gerisinden Çinlilerce idare edilmekte, onlara tabi olan kukla Türkistanlı görevliler de bu idareyi uygulamakta.
5. Doğu Türkistan'ı Çinli göçmenlerle boğmak, asli sakinlerin yaşadığı yerleşim ve çalışma alanlarını bunlarla işgal etmek.
6. Türkistan topraklarında çevrenin zehirlenmesine ve Türkistan halkında hastalıkların yayılmasına yol açan nükleer patlama çalışmaları tatbik etmek.
7. Müslüman Türkistan halkını doğum kontrol politikasını uygulamaya zorlamak ve bu politikayı ihlal edenlere en yüksek cezaları vermek.
8. Türkistanlılar ve Çinliler arasında evliliği teşvik etmek.

Daha fazla bilgi için, Tohti Ahun Erkin kardeşin yazdığı şu araştırmalara göz atılabilir:

- İğrenç Çin Sömürgesi Altında İnleyen Doğu Türkistan
- Unutulan İslâm Beldesi
- Çin Tehciri

SON SÖZ

Sonuç olarak;

Allah (azze ve celle) buyuruyor ki:

"Rabbimiz Allah'tır deyip de sonra istikamet üzere olanlar var ya, onların üzerlerine melekler inerler de: 'Korkmayın, endişe etmeyin, size söz verilen cennetle sevinip neşelenin.' derler. 'Biz dünya hayatında da, âhirette de sizin dostlarınızız. Çok bağışlayan, çok merhamet edenden bir ağırlama olarak canınızın çektiği şeyler orada sizindir ve orada sizin için (her) istediğiniz şey vardır.' Allah'a çağırarak, sâlih amel işleyen ve 'Şüphesiz ben Müslümanlardanım' diyen kimseden daha güzelsözlü (olan) kimdir?"⁵⁸

Azim olan Allah doğru söylemiştir.

Rasulullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) dedi ki:

"En hayırlı geçim yolunu tutanlardan biri, Allah için savaşmak üzere atının dizginlerine yapışan kimsedir. O kimse savaşa çağırarak veya yardım isteyen bir ses duyunca, ölümü göze alıp atının sırtında o yana doğru uçar veya ölümün kol gezdiği yerlere dalar."⁵⁹

Rahmet edenlerin en merhametlisi olan, gökleri ve yeri eşsiz bir şekilde yaratan Allahım! Senin en güzel isimlerinle, en yüce sıfatlarınla ve ismi azamın senden istiyoruz ki Sen onunla istediğinde icabet edersin. Şehadet ediyoruz ki Sen Tek olansın, Samed'sin, doğmamış ve doğurmamış olansın, hiçbir şey senin dengin yahut benzerin değildir. Bizi dinine yardım edenlerden kıl, bize sabrı, sebâtı, doğruluğu, ihlası ve makbul amelleri ilham et.

58. Fussilet Suresi, 30-33. ayetler

59. Müslim, İmara, 125

Allahım bizleri askerlerinden kabul et, bizi 'diğer az kimse-lerden' kıl, bizleri habibin Mustafa (sallallâhu aleyhi ve sellem) ile, ne- bilerle, sıddiklarla, şehidlerle, salihlerle haşret. Onlar ne güzel dost ve yoldaştırlar.

Sevgili kardeşlerim! Bu, alemlerin Rabbi olan Allah'ın dini- ne yardım olduğuna inandığım yola davet etmeye gayret ettiğim raporumdur. Doğrular ve isabet edilen noktalar, kendisinden başka hayra iletecek kimse bulunmayan Allahu Teâlâ'dandır. Hatalar ise şeytandan ve kusurlu nefsimdendir. Bunlardan dola- yı Allah'tan bağışlanma diliyor ve ona tövbe ediyorum.

Ve dualarımızın sonu, alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd et- mektir.

Yazan, Allah'ın Rahmetine Muhtaç

Ömer Abdulhakim,

(Ebû Mus'ab Es-Surî)

Hicrî 27 Receb 1420 Gecesi

Milâdî Kasım 1999

EBU MUS'AB ES-SURİ

Gerçek adıyla Mustafa bin Abdulkadir Sittimeryem Nasır, yahut künyesiyle Ömer Abdulhakim, daha çok bilinen künyesiyle Ebû Mus'ab es-Sûrî... Küresel Cihad Hareketi'nin önde gelen fikir ve aksiyon adamlarından biri olan Şeyh Ebû Mus'ab, aynı zamanda çağımızın en büyük sistem karşıtı stratejistlerinden biri olarak tanınmaktadır.

Çok yönlü bir kişiliğe sahip olan Şeyh Ebû Mus'ab, gerilla harbi, siyasi tahlil, dinî ilim, medya, genel strateji, tarih gibi birçok konuda kendini yetiştirmiş, yeteneklerini de inandığı dava uğruna verdiği mücadelede adanmıştır.

Orta Asya'daki Müslüman ülkelerin kısa tarihi, Rusya'nın işgali ve sonrası sürecin yanı sıra Küresel Cihad Hareketi açısından Orta Asya'nın önemini stratejik bir fikir örgü içerisinde sunan kitap, bölgeye karşı cihâdî bakışı netleştiren, ufuk açıcı bir eser...

